

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 86 - listopad 2016

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

SETKÁNÍ S DRAVCI...

STR. 7

PÁR SLOV ÚVODEM

Osmdesát šest. Přesně takové pořadové číslo má Puclík, kterého máte právě před sebou a který tradičně přichází na svět na přelomu prvního a druhého čtvrtletí školního roku. I letos se na nás během tohoto období sesypala spousta akcí a zážitků, které jsme se na stránkách našeho časopisu snažili zachytit...

Na obzoru už se jasně rýsují Vánoce a s nimi i letos přijde řada tradičních událostí - třídní pečení perníčků, vánoční diskotéka, soutěž ve výzdobě nebo školní stromeček v přízemí, pod kterým bývá nakonec tak hezky dárkově nastláno ☺. Tak si to všechno pořádně užijte, ať má ta předvánoční jízda švih.

Ted' už ale příjemné počteníčko...

Redakce

školní časopis

Puclík

přeje všem čtenářům

**krásné a spokojené Vánoce
a hodně štěstí a zdraví v novém roce**

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 24. 11. 2016 Turnaj v bowlingu
- 07. 12. 2016 Přemyslovci na českém trůně
vzdělávací pořad pro 5.-8. ročník
- 09. 12. 2016 S kozlíkem na cestách
hudební program pro 1.-5. ročník
- 20. 12. 2016 Vánoční diskotéka
- 23. 12. 2016 Začátek vánočních prázdnin
- 31. 01. 2017 Pololetní vysvědčení
- 03. 02. 2017 Pololetní prázdniny

**PUCLÍKOVA
ŠUŠKÁRNA**

- No jo, tak to zase klaplo! Po čtyřech letech k nám opět zavítala společnost Seiferos, aby nám přiblížila výcvik a svět dravých ptáků, a po čtyřech letech jsme zažili stejnou situaci - ulítl jim orel ☺... Je to ptáček neposeda a asi se mu okolí atletického stadionu v našem městě líbí natolik, že vždycky zatouží si ho prohlédnout podrobněji, sám a bez cizích pokynů. Je ale fakt, že nakonec se vždycky vrátí, což se stalo i tentokrát, tak se můžeme těšit, že za čtyři roky frkne zas ☺.
- Když je pěkné počasí, pan učitel Sláma jezdí do školy na kole. To je určitě chvályhodné, protože dělá něco pro své zdraví. Problém je v tom, že svojí jízdou občas ohrožuje zdraví těch okolo. Dohnal to totiž do takové dokonalosti, že vjede na kole až do školní budovy, projede chodbou v přízemí a zaparkuje v kotelně, kde svého oře odstaví. Takhle jednou natrefil na paní učitelku Svobodovou, která držela na spodní chodbě ranní dozor a která došla k závěru, že na kole se po chodbě nejedí, a tak se panu učiteli postavila do cesty. Pak už se jen ozvalo: „Uhnííííí, mně to nebrzdíííí!“ V následující vteřině pan učitel prosvítl kolem paní učitelky, která byla vzorně přilepená na zdi. Držet dozor v přízemí je fakt riziková činnost ☺...
- Jak si originálně říct o další týden služby ve třídě předvedli paní učitelce Pinterové Patrik Šoustar a Filip Kadlec z 9.B ☺...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Sportovní odpoledne	3
▪ Školní rok v číslech	4
▪ Turnaj v bowlingu	5
▪ Pavučinkový výlet	6
▪ Seiferos - svět dravých ptáků	7
▪ Peter Black	8
▪ Kuchařka evropských specialit	9
▪ Anketa	10
▪ Sloupečky	12
▪ Vyzvídali jsme...	14
▪ Puclík čte ušima	22
▪ Literární klíček	24
▪ Ekofanda	26
▪ 9.C v ráji filmové animace	32
▪ Na slovíčko...	34
▪ Etiopie - střecha Afriky	36
▪ Sladké probuzení	37
▪ Vánoce s Puclíkem	38
▪ Perličky z naší školičky	40
▪ Medaile od Kikiny	41
▪ Život ve vesmíru	42
▪ Halloweenská hodina	43
▪ Podzimní toulání	44
▪ Exkurze 7.C a 9.C do Vídně	46
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	47

SPORTOVNÍ ODPOLEDNE

4. listopadu 2016 se konal sportovní turnaj 8. tříd. Touto akcí každoročně končí projekt s názvem ***O poklad Černého zuba, aneb jak najít správnou cestu životem***, který začal dvoudenním pobytem tehdy ještě 7. tříd v Zubří. Děvčata se utkala v přehazované a chlapci ve florbalu.

Jednotlivé zápasy sledovali třídní učitelé, spolužáci a další hosté. Někteří z nich - například 8.B - se na turnaj i válečně pomalovali ☺. V letošním roce nás zamrzelo, že třída 8.A nepostavila tým pro florbal.

O fair play hru se starali rozhodčí z bývalé 9.C třídy - Daniel Kršek a Míša Malinová, za což jim moc děkujeme. Pro všechna družstva byly připraveny drobné ceny.

A jak to dopadlo? Zde máte výsledky:

PŘEHAZOVANÁ – DÍVKY

1. místo – družstvo 8.B

Nikola Havlíková, Eva Mošnerová, Denisa Mrázková, Tereza Svobodová, Barbora Malinová, Tereza Topinková, Denisa Vincenci, Anežka Zobačová

2. místo – družstvo 8.C

3. místo – družstvo 8.A

FLORBAL – CHLAPCI

1. místo – družstvo 8.B

Jakub Janů, Ondřej Srnský, Lukáš Krejčí, Martin Blaha, Radek Libra

2. místo – družstvo 8.C

Gratulujeme všem k dosaženým výsledkům a bojovnosti a děkujeme fanouškům za bezva atmosféru.

Projekt je podporován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

Mgr. Jaroslava Hnízdilová
Mgr. Hana Knapčoková

2016-2017

ŠKOLNÍ ROK V ČÍSLECH

třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění	náhradní tř. učitel
1.A	Pavla Sedláková	11	10	21	přístavba	M. Ondráčková
1.B	Markéta Ondráčková	10	12	22	přístavba	P. Sedláková
2.A	Ivana Fousková	11	12	23	přístavba	D. Machová
2.B	Dita Machová	10	13	23	přístavba	I. Fousková
3.A	Markéta Součková	10	9	19	přístavba	M. Budíková
3.B	Marie Budíková	11	9	20	přístavba	M. Součková
4.A	Miroslava Kotovicová	11	10	21	hl. budova	M. Žďánská
4.B	Marcela Žďánská	12	10	22	hl. budova	M. Kotovicová
5.A	Pavčina Poláčková	17	10	27	hl. budova	V. Buchtová
5.B	Viera Buchtová	16	11	27	hl. budova	P. Poláčková
6.A	Barbora Šimonová	14	16	30	hl. budova	M. Bártová
6.B	Martina Janíčková	16	12	28	hl. budova	P. Smékal
6.C	Eva Ficová	10	14	24	hl. budova	R. Slámová
7.A	Dagmar Svobodová	9	15	24	hl. budova	E. Oravcová
7.B	Petr Smékal	16	10	26	hl. budova	M. Janíčková
7.C	Marcela Slámová	14	12	26	hl. budova	M. Růžková
8.A	Radka Havlíčková	8	15	23	hl. budova	M. Jurek
8.B	Ivona Kovačičová	10	12	22	hl. budova	J. Klementová
8.C	Jana Klementová	9	12	21	hl. budova	I. Kovačičová
9.A	Jaroslava Gregorová	15	8	23	hl. budova	M. Pinterová
9.B	Monika Pinterová	11	11	22	hl. budova	J. Gregorová
9.C	Miroslav Sláma	9	15	24	hl. budova	M. Slámová
1. stupeň		119	106	225	10 tříd	
2. stupeň		141	152	293	12 tříd	
CELKEM		260 chlapců	258 dívek	518 žáků	22 tříd	

Učitelé: **33**

Vychovatelé ŠD: **3**

Asistenti: **6**

Ostatní zaměstnanci: **7**

ZÁKLADNÍ ŠKOLA
NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ
VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PUCLÍK

POŘÁDÁ

TURNAJ V BOWLINGU

ŠESTÝ
ROČNÍK

PRO ŽÁKY 6.-9. TŘÍD

12.00 - 6. ROČNÍK

13.00 - 7. ROČNÍK

14.00 - 8. ROČNÍK

15.00 - 9. ROČNÍK

24. 11. 2016

**PENZION
VRCHOVINA**

UZÁVĚRKA PŘIHLÁŠEK
21. 11. 2016

KAŽDÁ TŘÍDA MŮŽE PŘIHLÁSIT
JEDNO SMÍŠENÉ ČTYŘČLENNÉ DRUŽSTVO

PŘIHLÁŠKY PŘIJÍMÁ PAN UČITEL SMÉKAL - KABINET VÝPOČETNÍ TECHNIKY

PAVUČINKOVÝ VÝLET

Mgr. Jaroslava Hnízdllová
Mgr. Hana Knapčoková

Přesně takový název mají harmonizační dny zaměřené na adaptaci žáků 6. tříd v novém kolektivu. Žáci se lépe poznají, sprátelí, dojde ke stmelení třídy. Naším cílem je, aby se ve škole mezi spolužáky cítili dobře a získali k sobě i k učitelům důvěru. Program je součástí celoročního projektu nazvaného Jak najít správnou cestu životem, který je zaměřen na prevenci rizikového chování a je podporován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

Začal nový školní rok a s ním samozřejmě vznikly nové kolektivy 6. tříd. A právě pro ně je připravován Pavučinkový výlet, jehož cílem je napomoci vytváření nového kolektivu. 12. září 2016 se do Zubří nejdříve vypravili žáci 6.B a 6.C a poté 14. září i žáci 6.A. Již tradičně se před školou naložily batohy do auta a jen s lehkým batůžkem jsme vyrazili směr tábor Žďasu, který leží na břehu Zuberského rybníka.

Bylo nádherné letní počasí, které lákalo i ke koupání, ale to nás všechny přešlo při pohledu na zelenou hladinu rybníka. Tradiční projížďky na šlapadlech jsme si však samozřejmě dopřáli. Ale to trochu předbíháme...

Nejdříve jsme se museli ubytovat a pak již následovaly tradiční aktivity. Vytvořili jsme si vizitky, doplňovali pavučinky a hráli spoustu her. Večer byl tradičně pohádkový

a trochu strašidelný - noční stezka odvahy. Naučili jsme šestáky hrát brenbol, který měl v podání 6.A trochu nebezpečný průběh, neboť pokyn „upustit pátku“ si někteří vyložili jako odhodit a ohrožovali své okolí.

Dva dny utekly jako voda a my jsme se opět loučili. Co říci závěrem? Snad popřát šestákům, aby prožili v takové pohodě celé čtyři roky na naší škole.

Leona Librová, 8.C

SEIFEROS

SVĚT DRAVÝCH PTÁKŮ

Ve středu 21. září 2016 se celá naše škola zúčastnila akce, která se konala na atletickém stadionu a která nám měla přiblížit svět dravců. Připravila ji pro nás obecně prospěšná společnost Seiferos, která s dravými ptáky pracuje již 25 let...

Stoupili jsme si do kruhu kolem všech dravců. I přes obrovskou zimu jsme si pozorně prohlíželi všechny exempláře. Pán, který celou akci moderoval, nám začal povídat zajímavosti, vtipná srovnání a různé příběhy s dravci, které se jim staly.

Během svého výkladu nás seznámil skoro se všemi dravci, kteří tam byli. Řekl nám, jak se nazývají, kolik váží, kolik jim je let a jak dlouho je chová. Nejvíce nás asi zaujala Mařenka ☺, což byla samička supa.

Poté přišel malý kvíz, kde jsme odpovídali na kladené otázky. Jako odměnu za správnou odpověď jsme dostali pohlednice s dravci a možnost vyzkoušet si přivolat dravce na ruku. Začala ta zábavnější část ukázky dravců.

Nejdříve jsme mohli vidět, jak dravci loví. Pánové ze společnosti Seiferos na to měli vyrobené důmyslné zařízení, pomocí kterého velkou rychlostí vlekli po zemi imitaci zvířete a sova, která byla volně vypuštěná,

ji měla za úkol ulovit. Za každý dobře provedený kousek dostali dravci odměnu.

Také nám ukazovali přivolávání dravců na ruku a jejich létání na obloze. Jako poslední ukázkou měli orla, kterého vypustili, on si sedl na strom a odmítal přiletět zpátky ☺. Na úplný závěr vyzvali děti, které správně zodpověděly otázku v kvízu, aby si zkusily přivolat dravce na ruku.

Akce byla velmi dobře připravená a všem se moc líbila.

PETER BLACK

Jakub Starý, 9.C

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ V ANGLICKÉM JAZYCE

Žáci 4.–9. tříd měli jedinečnou možnost otestovat svoji znalost angličtiny, protože v říjnu navštívili anglicko-české divadelní představení v místním kulturním domě. Mladší děti viděly představení John&Mary, kde bylo více češtiny, starší pak představení s názvem Peter Black, které bylo v anglickém jazyce s českými úvody jednotlivých vstupů...

šel. Jako další práci dělal ochranku v supermarketu, kde přistihl lupiče, jak krade luncheon meat. Když ho dopadl, tak zjistil, že je to jeho kamarád. Donutil ho ukradenou věc vrátit, ale Peterova nadřizená si myslela, že to ukradl on, a tak ho vyhodila. Poté

pracoval v domově důchodců. Tam mu práce šla skvěle, ale pochopil, že to není nic pro něj, a tak podal výpověď. I tak ale u tohoto povolání vydržel nejdéle. Následovala práce v automyčce. Tam to ale pokazil hned u prvního zákazníka, protože si při práci zapnul rádio a zapomněl zavřít okýnka u luxusního auta. Takže ho také vyhodili. Nakonec vzal práci stěhováka. Když ale stě-

hovali s parťákem velmi starý klavír, spadl jim ze schodů a rozbil se. Takže zase nic. Poté mu ale paní, které rozbili ten klavír, dala knížky, aby je místo ní šel vrátit do antikvariátu. Jakmile tam ale přišel, zjistil, že majitelka a prodavačka je sestra té paní s klavírem, vlastně teď už bez klavíru ☺. Řekla mu, že má rozbitý počítač, a on jí ho opravil. Začali spolu provozovat obchod a zamilovali se. Tím divadlo skončilo.

Zajímavé na tomhle divadle bylo hlavně to, že ho hráli pouze tři herci a v celém představení využili jenom tři kulisy, které byly otočné. V divadle padly i legendární hlášky, ze kterých naši paní učitelku málem ranila mrtvice ☺:

„Don't play piškvorky on my table!“

„I have holínky.“

„I am a důchodce.“

Představení pro starší žáky pojednávalo o Peteru Blackovi, který má vystudované informační technologie, ale přesto nemůže sehnat práci. Jednoho dne se tedy vydá na úřad práce, kam ale přijde pozdě, a tak dostane jenom zbylé pracovní nabídky.

Jeho první prací byl kominík. V této části začal pán, který ho zaučoval, rapovat a rozesmál tím celý sál. Peter ale zjistil, že má strach z výšek a radši ode-

A nakonec pár názorů z řad diváků:

- Divadlo se mi líbilo, bylo legrační a zábavné. Nejvíc scénka, kde Peter tancoval v automyčce.
- Nečekala jsem, že se mi to bude tolik líbit, bylo to docela moderní.
- Občas jsem nepochytila nějaké slovíčko, ale jinak jsem rozuměla skoro všemu.
- Herci podávali skvělé výkony a příběh byl dobře vymyšlený.
- Představení se mi líbilo a klidně bych na něj příští rok šla zase.

Mgr. Pavlína
Poláčková

KUCHAŘKA

EVROPSKÝCH SPECIALIT

Příprava specialit proslulých po celém světě není vůbec nic složitého, o čemž se přesvědčilo na sto padesát žáků 1. stupně, kteří se v doprovodu svých rodičů zúčastnili 22. září 2016 odpolední akce konané v naší školní jídelně...

V rámci dlouhodobého školního projektu **Zdraví je naše bohatství** jsme se tentokrát vydali na pomyslnou výpravu za tradičními evropskými lahůdkami, které si všichni sami „ukuchtili“.

Prvňáčci zavítali do slunné Itálie, kde je kupodivu nečekaně špagety, ale pochutnali si na lehkém zeleninovém minisalátu caprese, který byl servírován ve formě krásné housenky.

Druháci cestovali na sever, jejich belgické vafle zdobené

jahodami a dochucené čokoládou nebo javorovým sirupem krásně provoněly celou jídelnu.

Třetáci pro změnu vyrazili na západ – anglický okurkový sendvič nejen skvěle vypadal, ale také tak chutnal.

Čtvrtáci si uhnětlí čokoládové kuličky obalené v kokosu, které patří mezi speciality švédské kuchyně. Jejich základní surovinou byly ovesné vločky, což málokdo poznal.

Pátáci necestovali daleko, byli jen u našich západních sousedů v Německu. Na jablkovou palačinku posypanou skořicovým cukrem se sbíhaly sliny téměř všem zúčastněným.

Domů tak všichni odcházeli nejen s plnými břichy, ale také s receptem a dobrou náladou. Můj dík patří nejen Kraji Vysočina, za jehož finanční podpory se akce mohla uskutečnit, ale také všem ostatním, kteří se na její přípravě a realizaci jakkoliv podíleli...

ANKETA

**TENTOKRÁT
ŽIVOTNÍ STYL**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Všichni zhruba víme nebo tušíme, jak by měl vypadat zdravý životní styl, ale málokdo z nás ho ve svém životě skutečně dodržuje. Důvodů k tomu je celá řada a ve většině případů dokážou zvítězit nad našimi předsevzetími, která si tak často a tak nesmyslně dáváme. A tak životní styl většiny lidí s tím skutečně zdravým stylem nemá mnoho společného. V naší anketě se tentokrát snažíme zjistit, jak zápasíte se zdravým životním stylem právě vy...

ŽÁCI

- 1. otázka:** Co vás napadne, když se řekne „životní styl“?
- 2. otázka:** Myslíte si, že je zdravý životní styl důležitý? A proč si to myslíte?
- 3. otázka:** Jaké je vaše nejoblíbenější zdravé jídlo?
- 4. otázka:** Jaký je váš nejoblíbenější sport, který provozujete?

Veronika Smolíková, 6.C

1. Emo.
2. Jo, asi jo, protože to je zdravý.
3. Zelenina.
4. Gymnastika.

Karolína Jinková, 7.A

1. Počkej, já nevím... Třeba obydlí.
2. Kdo to vymyslel? Ne, nepiš to. Já nevím... ☺
3. Banán a jahoda.
4. Hrát playstation a fotbal.

Kristýna Plocková, 9.B

1. Asi jídlo.
2. Jasně, ale nevím proč.
3. Zelenina, jídlo.
4. Mě baví všechno, ale mažoretky ne.

Vanessa Pejchlová, 9.C

1. Já to dělat nebudu, ale asi Mc Donalds.
2. Já jsem marná ☺.
3. Okurky.
4. Já nevím, něco tam napiš, třeba volejbal.

Honza Lukeš, 9.A

1. Já nevím, víra v Boha a rokenrol.
2. Víra je důležitá a je to můj životní styl.
3. Asi nic.
4. Florbal a ESC.

Karolína Večeřová, 8.C

1. Nějaký styl oblékání, způsob stravování...
2. Ano, myslím si to, protože každý musí mít nějaký ten svůj životní styl.

3. Ovoce, například kiwi, pomeranč, ale samozřejmě i maso či nějaký zeleninový salát...
4. Lyžování.

Simona Mojžíšová, 8.B

1. Styl života, sport, jídlo...
2. Ano, jinak bysme trpěli obezitou.
3. Rýžové těstoviny se špenátem.
4. Běhání.

Leona Librová, 8.C

1. Jak člověk žije, spravuje svůj život, jak se o sebe stará a jakým stylem žije...
2. Ano, protože je důležité, jak působíme na své okolí a hlavně na sebe.
3. Asi hlavně ovoce.
4. Cvičení.

Kristina Poulová, 9.C

1. Různé druhy životních stylů, správné stravování, péče sama o sebe...
2. Rozhodně, je dobré jít na-proti svému zdraví - ať už sportováním nebo správným stravováním.
3. Salát Caesar.
4. Tanec – Street dance.

Aneta Košťálová, 8.C

1. Metal.
2. Zdravý životní styl taky končí smrtí, takže až tak ne, i když tak nepodstatný taky není.

3. Neexistuje...
4. Sport? Já když se ráno ohnu pro boty, tak to považuji za splněnou hodinu tělocviku ☺.

Eva Mošnerová, 8.B

1. Jak kdo žije. Jestli žije zdravě nebo nezdravě...
2. Ano, protože když by každý žil nezdravě, svět by vypadal hůř.
3. Těstovinový salát.
4. Asi běh...

Simona Pivková, 9.B

1. Sport, tanec, pohyb...

2. Ano, každý chce být zdravý a k tomu musí nějak přispět.
3. Ovoce, zelenina.
4. Street dance.

Kateřina Rosecká, 8.C

1. Styl každého z nás je odlišný - příkladně někdo je tlustý a malý, někdo naopak...
2. Ano, protože nám to hodně přispívá - sport, zdravá strava...
3. Jablka, ovoce.
4. Žádný, nepřežila bych to nebo jen se zlomeninou ☺.

Anketu připravily Simona Pivková, 9.B; Kristina Poulová, 9.C; Barbora Mikešová, 9.C

UČITELÉ

1. otázka: Co vás napadne, když se řekne slovo životní styl?
2. otázka: Myslíte si, že je zdravý životní styl důležitý?
3. otázka: Jaké je vaše nejoblíbenější zdravé jídlo?
4. otázka: Provozujete nějaký sport nebo fyzickou aktivitu?

Mgr. Marcela Slámová

1. Způsob života, pro který se člověk rozhodne.
2. Zdravý životní styl je velmi důležitý, neboť výrazně ovlivňuje zdraví člověka. A zdravý je to nejcennější, co máme...
3. Těstovinový salát s kuřecím masem.

4. Můj nejoblíbenější sport je fotbal, který nejen ráda sleduji, ale každý rok se i účastním soutěže v kopání penalt. Loni jsem dokonce zvítězila ☺.

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

1. Jedná se o způsob života.
2. Určitě je důležitý, protože chceme být zdraví, ale ne vždy to dodržuji.
3. Ovoce, zelenina. Někdy ale mám pocit, že moje nejoblíbenější jídla jsou nezdravá.

4. Pěší turistika a plavání.

Mgr. Miroslav Jurek

1. Napadne mě, že člověk by měl žít tak, jak mu správně radí příroda. Ta nejlépe ví, co by měl člověk dělat, jíst, pít, jak dlouho spát...
2. Určitě je důležitý, protože zdraví máme jen jedno a všechny naše prohřešky se dříve či později na něm projeví.
3. Knedlíky se vším - svíčkovou, koprovkou, guláš, knedlo vepřo ☺...

4. Teď už tomu sportu moc nedám, ale běh, florbal, plavání... Ale třeba jen chůze má něco do sebe.

Mgr. Erika Oravcová

1. Zdraví – stravování, sport...
2. Určitě – každý pro své zdraví musí něco dělat.
3. Teď na podzim dýňová polévka, jinak brokolice.
4. Inline, volejbal a koloběžka.

Anketu učitelů připravily Karolína Večeřová a Eva Mošnerová, 8.B

ŽIVOTNÍ STYL SLOUPEČKY

Jakub Starý, 9.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Tématem životního stylu jsou samozřejmě naplněny i naše obvyklé sloupečky, ve kterých vedle sebe stavíme názory žáka a učitele - každý se na to totiž dívá svými očima. Žákovský pohled na věc bude letos v rukou Kuby Starého, který tak po několika letech vystřídal naši osvědčenou sloupečkářku Terku. Ta už totiž naší základce definitivně zamávala...

JAKUB

Každý večer usínám s blahým pocitem, že další den začnu cvičit a pořádně se učit. Tenhle skvělý pocit skončí vždy ráno, když mamka vejde do pokoje se slovy: „Vstáváme, škola volá!!!“

No, co se dá dělat. Rozmrzele se vyškrábu z postele a jdu se nasnídat. Většinou se odbydu rohlíkem se salámem, o nějakém jogurtu nebo kuličkách s mlékem si můžu nechat jen zdát ☺. Rychle si umyju vlasy a v tom krátkém zbytku času pohledám oblečení a bleskurychle se převleču z pyžama. Nakonec to hektické ráno

ukončím nasednutím do auta a přemýšlením nad nadcházejícími písemkami a úkolama, které musím za ty krátké přestávky dopsat.

Po vystoupení z auta hurá do procesu!!! ☺ Tam se většinou nic moc neděje, teda až na to, že získáváme skvělé nové informace - třeba v přírodopise o šutrech ☺ a že sním svoji svačinu ☺. Po ukončení procesu se vydávám na výpravu za obědem, kterou mi skoro vždycky zpříjemní nekonečná fronta v jídelně ☺. Po dosažení tolik vytouženého a zaslouženého oběda z naší školní kuchyně, kde umí UHO asi na tisíc způsobů (a vždycky chutná skvěle ☺), opouštím budovu

školy a brouzdám po městě, dokud mi nepřijede autobus. Cestu většinou strávím posloucháním hudby nebo koukáním z okna.

Když přijedu domů, tak se naučím na další den a nachystám si učení. Zbytek odpoledne trávím procházkou s kamarády nebo natáčením videí na youtube. Večer se nese v duchu hádek o koupelnu a sledování televize. Jakmile ulehnu do postele, znovu usínám s tím blahým pocitem, že další den už opravdu začnu cvičit a pořádně se učit... ☺

No, více zde svůj životní styl asi rozvíjet nebudu, protože je to prostě děs a hrůza ☹.

DARKA

Můj životní styl?

Verze č. 1: Každé ráno vstávám o hodinu dřív, vypiju velkou sklenici se šťávou z půlky citronu, zacvičím si cviky na záda a pár pozic z jógy. Připravím si do školy zdravou svačinu, samozřejmě se ještě proběhnu se svým psem a pak už vyrazím do práce, kam se nesmírně těším na ty inspirující mladé lidi ☺, kteří se na mě celou dobu budou usmívat a pečlivě si zapisovat každé slovíčko, protože to, po čem lační nejvíce, je přece vzdělání.

Poté zdravě poobědvám ve školní jídelně, kuře či ryba se spoustou zeleniny je samozřejmostí. Odpoledne a večer se už věnuji jen domácnosti, svým zálibám a koníčkům, pravidelné návštěvě kadeřnice a kosmetičky. A víkendy patří rodinným výletům... ☺

Můj životní styl?

Verze č. 2: Každé ráno vstávám na poslední chvíli, o cvičení si můžu nechat zdát. Pokud se mi podaří vypít sklenku vody s rychlou kávou, jsem naprosto spokojená ☺. Pes je obvykle vyhozen na zahradu čurat, protože si s procházkou musí počkat až na odpoledne, a já už se mezitím řítím do práce, s hrůzou zjišťuju, co jsem nechala doma, a v hlavě už mi běží scénář toho, co chci udělat, zajistit a jaké to zase bude marné házení hrachu na stěnu.

K svačině a obědu slupnu to, co se naskytne, a odpoledne se skutečně věnuju svým koníčkům – úklidu, vaření a opravování sešitů ☺. Kadeřnice a kosmetička jsou pro mě nová a neznámá slova – což je na mě většinou vidět ☺. A víkendy patří hysterickému dodělávání činností, na které v průběhu týdne nezbyl čas... ☹

Můj životní styl? Asi snaha a neustálý boj, abych alespoň někdy zařadila pár inspirací z verze číslo 1, ale hlavně (občas) marná snaha zůstat v pohodě ☺, protože když nejde o život... Přece to znáte ☺.

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PAN ŠKOLNÍK

JSME

MARTIN DRÁPALÍK

- od 1. července pracuje u nás ve škole jako školník a jen těžko někdy v historii na této pozici působil všestrannější a čipernější člověk ☺
- snaží se všem vyhovět a pokud možno okamžitě, takže se v práci opravdu nezastaví, ale baví ho to ☺
- vždycky chtěl umět létat a na rozdíl od mnoha ostatních lidí, kterým se tahle touha stala jen neuskutečnitelným snem, jeho na obloze spatřit můžete...
- má velice pestré spektrum zálib - přírodu, fotografování, skauting, snowboarding, paragliding...
- zdá se mu, že čas utíká neuvěřitelně rychle a hlavně pořád zrychluje - i tak si najde někdy chvíli na obyčejné lenošení, ve kterém je - podle svých slov - „fakt dobrej“ ☺
- na lidech si cení smyslu pro legraci a upřímnosti - je mu milejší kritika rovnou do očí než potutelně za zády
- nemá rád ranní vstávání
- přál by si víc sesynchronizovat mozek a pusku, protože má dojem, že někdy mluví rychleji, než myslí ☺
- ideální dovolenou si představuje jako pružnou šňůru různých aktivit - kolo, výlety, pěší túry, lanové centrum, potápění...
- procestoval téměř celou Evropu, pobýval v USA, navštívil Egypt, Thajsko...

• nejoblíbenější:

film	Forrest Gump a filmy s Brucem Willisem
hudba	od folku přes rock, pop, metalové balady, soundtracky až po new age
kniha	Den trifidů
jídlo	cokoliv sladkého
barva	žlutá
přístroj	mobil

Nastoupil jste u nás ve škole na místo školníka na začátku letních prázdnin. Co vás vedlo k tomu o takové profesi vůbec uvažovat a nakonec do ní i nastoupit?

Já dělám něco jako školníka skautů na klubovně a chatě Mercedes už spoustu let. Baví mě pořád něco opravovat a vylepšovat, pro skauty je to samozřejmě zadarmo.

Když jsem se dozvěděl, že hledáte školníka, ani chvíli jsem neváhal...

Co se vám v prvních dnech nebo týdnech zdálo nejobtížnější?

Trošku jsem tu bloudil, samé schodiště, v létě to tu bylo rozbourané...

Nehledě na to, že tu máme takové orientační specialitky, které vám asi už ani nepřijdou zvláštní - například zubárna je normální kabinet, v kreslárně se zpívá a na radnici nemusím dolů na náměstí, ale stačí popojít do další části budovy ☺.

Jaké byly první dojmy z nového zaměstnání?

Měl jsem samozřejmě obavy. Noví lidé, nové prostředí... Ale musím říct, že kolektiv mě velice vlídně přijal - od našich uklízeček přes kuchařky, učitele až po vedení školy.

Kuchařky výborně vaří a pěkně si mě vykrmují ☺.

Znal jste naši školu i z předchozích let? Byl jste někdy jejím žákem?

Ne, chodil jsem na dvojku, takže jsem znal jen tělocvičnu z těláku.

Jaká je vaše skutečná profese?

Jsem truhlář pro výrobu nábytku. Vyráběl jsem nábytek na míru

podle přání architektů. Pokojíčky ve stylu Lega nebo Star Wars, ale i kuchyně, ložnice, pracovny, prostě nábytek, který v obchodě nekoupíte... Nábytek jsme vozili i po Evropě - třeba do Bruselu, Budapešti či Bratislavy.

Kde všude jste pracoval, než jste zakotvil u nás ve škole?

Rok po škole jsem pracoval ve Sportenu, který mi platil školné, a pak už jsem nastoupil do firmy na nábytek, ve které jsem byl s malou přestávkou doteď.

V čem se hlavně lišila vaše předchozí práce od té nynější? V čem byla lepší nebo horší?

Práce ve státním a soukromém sektoru je nesrovnatelná. Jediné, co je u mě stejné, je snad jen pracovní doba. Ale i ta byla v předchozím zaměstnání spíše delší, protože jsme jezdili po montážích, ze kterých jsme se často vraceli až za tmy...

A jak je truhlářina krásné řemeslo, kde si na výsledek své práce můžete sáhnout, vidíte, jak se zákazníkovi líbí, má jednu nevýhodu - vše, co vyrobíte, musíte také zákazníkovi dovézt a namontovat. No a někdy to bylo páté patro bez výtahu ☺, takže jsme

si taky pěkně mákli po fyzické stránce.

Na Vánoce za sebou budete mít první školnický půlrok. Napadlo vás za tu dobu někdy, že jste udělal pěknou hloupost, když jste tohle místo vzal?

Do Vánoc je ještě dost času, ale věřím, že svůj názor nezměním. Takže NE, nenapadlo.

Co všechno musí člověk ovládat nebo umět, aby se mohl stát školníkem na tak velké škole, jako je ta naše? Bez kterých dovedností se prostě neobejdete?

Hodně mi pomáhají zkušenosti z předchozího zaměstnání. Moderní nábytek je prošípovaný elektrickou, kuchyně vodoinstalací. Jen 14 prázdninových dní mně trvalo, než jsem opravil skříňky v šatně. Ale jsem za to rád, protože teď mám klid, od prázdnin jsem opravoval snad jednu nebo dvě.

Vodařina se také hodí, když někdo sem tam „omylem“ trefí pítka ve třídě nebo nesplachuje záchod či teče odpad. Ve školní kuchyni mě v tomto směru také často zaměstnávají. Z elektra to jsou zatím jen rutinní věci, jako je výměna zářivek, oprava vypínače, výměna pojistek či oprava konek-

toru u zvukové aparatury.

Je něco, co neumíte, ale kdybyste to uměl, hodně by vám to ve vaší práci pomohlo?

Hodně informací mě předal předchozí pan školník, což mi do začátku velmi pomohlo. Pan ředitel mi poradí, na koho se obrátit v případě nějakých kontaktů, a pan Havlík to tu má zmáknuté, co se týče technického vybavení... Takže i teď se mám na koho obrátit pro radu. No a v nouzi nejvyšší se zeptám „strejdy Googla“ ☺.

Kdybyste mohl ze své pracovní činnosti něco vyřadit, co by to bylo? Co děláte jako školník vyloženě nerad?

Asi mě nejdřív omrzí to, co dělám denně. Prostě rutinní věci. První, co mě napadá, je dozor v průjezdu. Zatím mě to baví. Pokud máte pocit, že vás ráno rentgenuju pohledem, tak je to jen kvůli pozdravu - když se lidi zdraví, měli by se u toho navzájem dívat do očí. Mám legraci z některých z vás, kteří jdou do školy a ještě napůl spí a chodí jak náměsíční. A taky vědomí, že se musíte učit, a já ne, je hrozně fajn ☺. Ale třeba na oběd chodím taky denně a věřím, že to se neomrzí ☺.

A naopak - co se vám na této práci líbí?

Je to různorodá práce. V předchozím zaměstnání jsme měli od šéfa naplánované, co přesně se bude dělat, tak aby výroba nestála. Tady vím, že mám nějaké úkoly, ale kdy budu dělat to nebo to, si rozhoduju sám. Mezi to se přičomýtně něco akutního - ať už to jsou tekoucí pítka či upadlá klika, no, některé dny utečou, že člověk ani neví jak. Jo - a můžu si jít na oběd či na svačinu, kdy chci ☺. To u soukromníka taky neexistuje...

Denně za vámi chodí žáci s různými problémy. Zažil jste už nějaké kuriózní přání nebo legrační příhodu?

Jednou se kluci pošťuchovali a utrhlí u přední lavice horní desku, tak to se sami přiznali a druhý den mi u oběda poděkovali za opravu. To mě potěšilo. A zatím jsem stříhal asi dva zámky a párkrát pomohl s nějakým zaseknutým.

Jo, ale teď jsem si vzpomněl, že mě sháněl klučík z cizí školy, kterému v šatně na tělocviku zapadly klíče za obložení. Tak jsem to musel celé demontovat, klíče vylovit a namontovat obložení zpět.

Jaký jste měl v dětství vztah ke škole?

No, školu jsem bral asi jako skoro každý v tom věku - jako nutné zlo ☺. Ne, ale určitě byly předměty, které mě bavily hodně, některé míň a některé vůbec... Byl jsem průměrný žák, odřené uši jsem neměl, ale vyznamenání taky ne ☺. V učení jsem to dotáhl na stupeň „prospěl velmi dobře“ a to bylo asi TOP ☺.

Které předměty vás ve škole bavily?

Tělák, výtvarka, hudební výchova, pracovky. Na přírodák jsme měli bezva učitelku paní Kozákovou, k té jsem pak ještě chodil na praktika. Lovili jsme v rybníce nezmary a pak je zkoumali, to si pamatuju doteď. Díky paní učitelce Marecové mě bavila i čeština. Takže teď dost trpím, když si čtu některé příspěvky na Facebooku nebo na internetu obecně..

Je něco - třeba nějaká poučka, pravidlo, vzoreček..., které si dodnes ze školy pamatujete?

Jo, vyjmenovaný slova, i když za nás byla trošku jinak... No a che-

mický vzorky asi taky člověk jen tak nevypustí a taky jsme nedávno někde narazili na stupnici tvrdosti nerostů a taky jsem to dal téměř bez chyby...

Vzpomínáte rád na nějaké akce, které jste jako dítě ve škole zažil, ale které se dnes už z různých důvodů nedělají?

Za nás bývalo branné cvičení, to byl nezapomenutelný zážitek ☺. Plynové masky, pytlíky na nohách a rukách, gumičky, dýmovnice...

Doba se rychle mění. V čem si myslíte, že jsou dnešní žáci jiní než ti, kteří seděli v lavicích ve vašich školních létech?

Všude v médiích se píše, jak jsou všechny děti obézní, a zrovna na naší škole si myslím, že to tak hrozný není. Možná to je tím, že Marcela Slámová prodává mléko

a jogurty a né chipsy, párek v rohlíku a různé sladkosti ☺. Jednu věc ale pozoruju i u skautů. Nechápu, proč mládež, která je nabitá energií, má potřebu se ještě dobíjet energetákama... My jsme měli energie na rozdávání a bez chemie...

Od starší generace často slycháme, že dnešní mládež je hrozná. Myslíte si to také?

Co se týče výchovy, tak je to spíš na příliš tolerantních rodičích než dětech. Dnešní děti můžou skoro cokoli, ale ti, co je mají na starost, nemůžou skoro nic. Když jsme my ve škole schytali výchovnej pohlavek, tak jsme si to nechali pro sebe, protože doma bysme schytali další, ale dnes jsou rodiče schopní si jít stěžovat do školy a dělat i z napomenutí hroznej humbuk.

Co podle vás nejvíce ovlivňuje děti v dnešní době?

Určitě média, hlavně internet. Nějaký youtuber ve svém videu párkrát vychválí nějakou chemickou sloučeninu vydávající se za osvěžující nápoj a za chvíli to pije každý jen proto, že to je cool. Dětičky jsou opičky ☺...

Co vám na žácích v naší škole nejvíce vadí?

Vadí mně - zatím se to stalo jen párkrát - nenechavé ruce některých žáků. Nalepím doraz na zeď, aby se tam neudělala díra od kliky dveří, a vydrží to tam sotva týden. Stojí frontu na oběd a místo povídání si s ostatními zkouší svou sílu na okenním kování v jídelně. No a novinka posledních dnů je vyražení podhledů ve stropě. Máte krásně opravenou školu, tak si toho víc važte, prosím!

Jaké opravy nás podle vašeho

názoru v blízké době čekají?

Rád bych dokončil průběžnou opravu tříd. V některých jsou špatné podlahy, obložení. Také dveře do jednotlivých učeben už mají svoje nejlepší léta za sebou. Okna v jídelně jsou katastrofální. Ale jinak, když jsem přišel do školy, tak musím uznat, že se tu odvedla spousta práce a leccos je už krásně opravené.

Jak se díváte na povolání učitelů, měnil byste s nimi?

Určitě neměnil. Prázdniny jsou jistě fajn, ale oni si je plně zaslouží. Vedl jsem 10 let oddíl skautů, tak trochu vím něco o zodpovědnosti, umění udržet kázeň, zaujmout. Klobouk dolů před každým, kdo tohle dělá.

Jaký máte vztah k přírodě? Myslíte, že vás má ráda?

No, snad ano, já jsem hroznej ekolog ☺. I v předchozí práci mi

všichni nadávali, že jsem je nutil třídit plasty a papír i na montáži, kde na to není moc času, ale postupně jsem je vycepoval a věřím, že to dělají, i když už tam nejsem ☺. Přírodu mám rád, je skvělá na relax jak sportem, tak i jen tak vycházkou nebo i ležením v trávě a koukáním do mraků... Krásná je i příroda v noci. Hvězdy a tak... Letní tábory, to bylo vždy skvělých 14 dní v přírodě. No a spát venku v týpí na Silvestra, to vám taky příroda dá jasně najevo, že tu je ☺.

Co děláte ve volném čase, jak relaxujete a nabíráte síly? Máte nějakého koníčka?

Koníčků mám spoustu. Největší je asi focení. Fotím vše, co je okolo. Přírodu, ale i reportáže z různých akcí. Měl jsem už i několik výstav, něco se objevilo v kalendářích a podobně...

V našich rozhovorech se často ptáme na sny. Jaké byly vaše klukovské sny o vašem budoucím životě? Podařilo se vám z nich něco splnit?

Já jsem si splnil svůj velký sen tím, že jsem začal létat na motorovém paraglidu, tedy na padákovém kluzáku.

To není docela běžná záliba... Jak jste k ní dospěl?

Doma mi řekli, že to je klasický příklad „krize středního věku“ ☺, ale já už o tom snil dlouho. Jen mi trochu trvalo udělat první krok...

Co je pro vysněnou cestu do oblak potřeba všechno udělat?

Přihlásil jsem se do kurzu, který je podobný jako autoškola, jen se učíme víc o meteorologii a umění odhadnout počasí, protože na tom jsme hodně závislí. Samozřejmě k tomu patří ještě trénink s padá-

kem. Nejdřív běháme po louce, kde se nám padák jen zvedne nad hlavu...

A potom?

Další level je běhání z meze ☺. To už člověk popoletí i pár metrů a trénuje se tak i přistání. No a až když to máme všechno zmáklý, nasadíme na záda třicetikilovej baťoh s motorem a vrtulí a s tím už se dá vzlétnout a letět kamkoliv...

Člověk by si skoro myslel, když vidí ty tečky s padákem na zádech na obloze, že si tam plachtí jen tak nesení přírodou...

Jsou i paraglidisti, kteří létají jen bez motoru. Ti ale potřebují ty meze trochu větší ☺, aby stačili nad zemí najít proud teplého vzduchu, který je vytáhne do výšky, kde si v klidu plachtí. Záměrně píšu „v klidu“, protože to, co mám na zádech já, řve jako naštvanej křoviňák ☺. Pro velký kluky, co lítají s letadlami, jsme všichni „piloti od textilního letectva“ ☺...

Pamatujete si na svůj první let? Kam jste letěl a kam dopadl?

Bylo to v rámci našeho kurzu. Měli jsme v helmě vysílačku a poslouchali našeho instruktora, který nás řídil jako modelář svoje letadýlko ☺. Přistát je vždy dobré zase na stejném místě, protože tam mám auto. S padákem a motorovou krosnou na zádech to na žádný dlouhý pěší výlet opravdu není ☺...

Jak často to svoje kouzelné létající koště nastartujete?

Je to podobné, asi jako když si někdo koupí motorku. První roky jezdí každou volnou chvíli, protože mu to je vzácné, pak už to postupně upadá. U mě je to taky

tak. Jak jsem ale už zmínil, létání je přece jen ještě více závislé na počasí. Pro mě je ideální lehký vánek nebo bezvětří. To je buď

ale těžko odhaduje. Směr a rychlost větru to hodně ovlivňuje, ale jsou to určitě desítky kilometrů. Jsou piloti, kteří létají i velké

brzy ráno, nebo naopak v podvečer. A jak se tak stává, je spousta dní, kdy by to šlo, ale není čas ☺, nebo zase naopak - je čas, a není dobré počasí. Mně se podaří vzlétnout tak desetkrát ročně. Je to dané také tím, že těch koníčků mám hodně a svůj čas musím mezi ně rovnoměrně rozdělit. A ještě mi musí zbýt na přátele a rodinu...

Létáte jen tady u nás nad Novým Městem a nad Vysočinou, nebo se vydáváte létat i někam dál?

Téměř vždy startuji na úpatí Harusova kopce - od vysílače směrem k Jiříkovicím. Tam jsou pravidelně sečené louky, které jsou pro mě ideální startovací plochou. Nejdál jsem byl zatím nad Vířskou přehradou a na západ zase nad Žďárcem nad Doubravou, kde máme chatu. Byl jsem tam zamávat našim, když tam byli na dovolené ☺. Jinak létám tady po Novoměstsku...

Jak dlouho vydržíte ve vzduchu?

Mám desetilitrovou nádrž, která vydrží přes dvě hodiny letu. Vzdálenost, kam můžu doletět, se

vzdálenosti. Když mají málo benzínu, přistanou někde poblíž čerpací stanice, dotankují a letí zase dál ☺...

To musí být úplná řeka adrenalinu ☺...

Adrenalin to je pořádný... Už samotný start není jednoduchý - běžet dostatečně rychle proti větru tak, aby se nafoukl padák, pak přidat plyn a šup nahoru ☺. I samotný let se ale může zvrtnout. Občas to pěkně drncá, houpe, taková lepší horská dráha. Může i chcipnout motor... Mám sice elektrický startér, ale pokud nemám dostatečnou výšku, je třeba rychle hledat místo na přistání. Přece jen - ten hadr, co mě drží ve vzduchu, se ně nadarmo jmenuje padák. Takže padám ☺...

Dopadnout se dá asi kamkoliv... Zažil jste i nějaké netradiční nouzové přistání?

Nouzová přistání jsem měl dvě. Poprvé to bylo skoro u Poličky, kde jsem přistál v polích, a jelikož jsem už neměl dostatek benzínu, nechal jsem se odvézt autem zpět. Podruhé mi chcipl motor nad Věcovem, takže jsem to stihl stočit na kopec nad hospodou,

odkud jsem zase odstartoval a odletěl domů. Těch zážitků je spousta ☺...

Je to asi dost finančně náročná záliba, že?

Zase to přirovnám k motorce nebo autu. Člověk si může koupit nové zařízení za spoustu peněz. Já

jsem šel cestou o něco levnější varianty - motor mám bazarový, padák nový ☺. Vyšlo mě to na peníze, které běžný kuřák, co vykouří krabičku cigaret denně, prokouří za tři roky. Takže jako nekuřák bych si mohl pořídit každé tři roky další ☺.

Tak jo, z oblak zase zpátky na zem... Sportujete?

Jsem hodně aktivní, pořád něco dělám. V létě je to kolo, brusle, v zimě snowboard, chodím na squash...

Dokážete nic nedělat a jen tak si zalenošit?

Jojo, lenoším moc rád. Ale času na to moc nezbyvá, asi si to šetřím na důchod ☺.

Která varianta je vám bližší - hotel nebo stan?

Stan, je to blíž k přírodě, nejlépe ale pod širák, usínat a koukat na hvězdy, to je TOP.

Umíte vařit? Co byste dokázal v kuchyni zvládnout?

Kdysi jsem odvařil tábor pro dvacet lidí a všichni přežili, ale dnes už vařím jen v sebeobraně ☺.

Kde jste byl v životě nejdál?

Thajsko...

Které země jste vůbec navštívil a kde se vám líbilo nejvíc?

Evropu mám téměř kompletní, jinak Anglie, USA, Egypt, Thajsko... Asi nejvíc se mi líbilo v Thajsku, to je takový už jiný svět... Ale potápění v Egyptě v Rudém moři taky nemá chybu.

Kdyby nezáleželo na penězích, na vzdálenostech a všem ostatním, do jaké země byste se chtěl podívat a nějakou dobu tam strávit?

Já bych chtěl radši projet celý svět než strávit někde na jednom místě třeba půl roku... Co nové

místo, to nový zážitek. Byl by ze mě zážitkový milionář ☺.

Dovedete si představit, že byste žil delší dobu - třeba několik let - v zahraničí?

To jsem už taky zkoušel. V roce 2004 jsem byl v USA. Klasicky na turistické vízum, ale říkal jsem si, že když seženu práci, že tam na chvíli zůstanu. Práci sehnat problém nebyl, ale já to prostě nedal. Nejsem typ, kterej by doma všechno opustil a vydal se na druhý konec světa. Tady mám svůj domov, přátele, zapuštěné kořeny... Navíc Američani jsou prostě divní. Příroda tam je krásná, ale lidi mě moc nenadchli.

Co byste si s sebou určitě nezapomněl vzít na pustý ostrov?

KPZ - krabičku poslední záchrany. To je takovej balíček na přežití pro skauty ☺.

Který z těchto pohádkových předmětů byste si vybral - sedmimílové boty, ubrousek, co se sám protírá samými dobrotami, křišťálovou kouli na věštění budoucnosti nebo plášť neviditelnosti? Proč právě tento předmět?

Asi plášť neviditelnosti. To jsem vyhrknul ještě dřív, než jsem zapnul mozek, tak teď chvilku potrvá ten důvod ☺. Už vím, určitě by se s tím dalo vymyslet nejvíc lumpáren ☺...

Prožil jste někdy nějaký adrenalinový zážitek?

Mám rád výšky, rád lezu po různých lanových parcích, skalách a rozhlednách. Ale pořádný adrenalin jsem zažil až díky paraglidingu. Létám tři roky a je to fakt paráda. Mám natočený i krátký film a připravený fotky na promítání, tak když by někomu odpadla

nějaká hodina, klidně můžu zaskočit s přednáškou ☺.

Jaký máte vztah k moderním přístrojům a digitálním technologiím?

Celkem obstojně to ovládám a denně používám. Mimo zpracování fotografií jsem kdysi dělal i weby a další počítačovou grafiku, takže se toho nebojím ☺.

Jste aktivní součástí sociálních sítí? Je Facebook nebo Twitter vaším denním společníkem?

Mám jen FCB. Je to velkej žrout času, takže další žrouť už ke mně nesmí ☺.

Jaká se vám líbí hudba?

Já poslouchám hudbu spíš jen jako zvukovou kulisu. V práci to je většinou rádio, ale když si chci pustit něco podle nálady a mám čas to někde hledat, tak si použítím od vážné hudby přes folk, rock, pop, soundtracky z filmů až po new age. Šlágr ne, zatím ☺...

Kdybychom vám chtěli něčím udělat radost, co by to bylo?

Pochvala a úsměv, to nic nestojí... Ale kdybyste chtěli do mě inves-

tovat, tak kremrole nebo hořká čokoláda s mandlema... Cokoliv sladkého... Nejsem náročnej ☺.

Které roční období je vaším největším favoritem?

Jako fotograf jaro a podzim, jako snowboardista zima, jako paraglidaista léto. Každé období je něčím zajímavé, jen mně přijdou kratší a kratší...

Kdyby existovalo cestování časem - do jakého období byste se rád podíval?

Mě by stačil začátek minulého století, když si prohlížím historické fotografie našeho města, úplně mě to láká tam vyrazit, každopádně s foťákem...

Když se ve svém životě ohlédnete, o čem si řeknete, že se vám fakt povedlo?

Asi moje poslední fotografická výstava v Horáckém muzeu. Kvůli ní jsem byl i v rádiu dělat rozhovor, to už jsem si říkal: „To už jsem asi velkej kluk...“ ☺

Čeká vás v dohledné době něco příjemného, na co se těšíte?

Těším se na Vánoce. Ale vždy až

od té doby, kdy mám všechny dárky koupené a hotové. Hotové píšu záměrně, protože už mnoho let vytvářím z rodinných fotografií nástěnné kalendáře a moc mě baví pozorovat na Štědrý večer ostatní, jak si je prohlížejí. Je za tím spousta práce, tak to je moje odměna, když vidím, že se jim líbí...

Existuje něco, co byste rád změnil, ale nemůžete?

Pana prezidenta ☺.

Jaký máte vztah ke zvířatům? Máte nějaké doma?

Zvířata mám hodně rád. Jako malí jsme s mými dvěma sourozenci měli úplný zvěřinec. Psa, andulku, rybičky, vodní i suchozemskou želvu, strašilky. Teď už máme jen papoušky a rybičky. Pejška si půjčuju ☺.

Co vás dokáže rozčítit?

Lidská hloupost. Ale moc často se naštěstí nepotkáváme, takže jsem klidnej ☺.

Na závěr vám stejně jako vašim předchůdcům půjčím na chvíli kouzelnou hůlku. Jakou změnu máme očekávat, až nám ji zase vrátíte?

Když to vezmu v obecné rovině, tak bych přičaroval všem pevně zdraví a abychom ho nebrali jako samozřejmost. A v té školní rovině - tak aby děti nic neničily a neztrácely věci, je to hrůza, co se toho tady najde a nikomu to nechybí...

*Rozhovor připravil
Zdeněk Havlík*

PS: Pokud si chcete prohlédnout Martino-
vy letecké snímky nebo třeba obrázky
z výcviku dravců, najdete je na adrese:

<http://www.facebook.com/fotoreklama.net>

Mgr. Petr Smékal

PUCLÍK

RECENZE
AUDIOKNIHY

ČTE UŠIMA

Letos na jaře Puclík vyhrál krajské kolo soutěže školních časopisů v kategorii základních škol. Jednou z odměn pro vítěze byla možnost stáhnout si nějaké audioknihy z internetového nakladatelství Audioteka.cz. V září se na nás tato firma obrátila s nabídkou spolupráce...

CO TO VLASTNĚ TAKOVÁ AUDIOKNIHA JE?

Původní záměr takzvaných audioknih byl umožnit lidem, kteří špatně vidí nebo nevidí vůbec, aby si mohli vychutnat četbu knih. Tedy taková služba nevidoucím. Postupně se ale tyto „mluvící knihy“ stávaly populárnější a populárnější.

Slavní i méně slavní herci, zpěváci nebo moderátoři knihu načtou, zvukaři dodají zvukové efekty a kniha je na světě. Lidé, co nemohou nebo nechťejí číst, se tak snadno ponoří do napínavého, humorného nebo romantického děje, aniž by přečetli jediný řádek...

Byli jsme požádáni, aby členové naší redakce poslouchali audioknihy z nabídky nakladatelství Audioteka.cz a potom je ohodnotili formou recenze, která se objeví na internetových stránkách zmíněného nakladatelství a může se tak stát vodítkem pro další posluchače.

Naše redakce si jako první titul pro poslech a hodnocení vybrala knihu - tedy spíše knihy od Jana a Ivana Krausových *Má rodina a jiná zemětřesení*. Jana Krause určitě znáte z jeho televizních pořadů Uvolněte se, prosím a Show Jana Krause. Naši recenzi na tyto knihy si samozřejmě můžete přečíst na stránkách nakladatelství Audioteka.cz, ale protože si myslíme, že by byla škoda vás s knihami bratrů Krausových neseznámit, přinášíme vám ji i v našem časopise.

Koho by audioknihy zaujaly, určitě si vybere z bohaté nabídky titulů na výše uvedených webových stránkách...

audioteka.cz

MÁ RODINA A JINÁ ZEMĚTŘESENÍ..... *recenze audioknihy*

Šest knih plných humoru a příběhů, které prostě nevymyslíte, protože je psal sám život. Téměř sedm a půl hodiny smíchu, černého humoru, ale také příběhů, ze kterých mrazí, protože se staly v době druhé světové války a za dob vlády komunismu. Tedy v době, kdy humor - a zvláště ten černý - pomáhal lidem přežít se zdra-

vým rozumem nebo alespoň s jeho zbytky.

Kniha je skvěle čtena bratry Krausovými. Každý z nich dává do příběhu kus svého já a čte svým osobitým stylem neuvěřitelné povídky o rozvětvené rodině, která díky svéráznosti matky, otce a vlastně i všech pěti dětí zažívá všední

záležitosti nevšedním způsobem.

Vyprávění pohádek dětem před spaním, obyčejná návštěva restaurace nebo v jiných rodinách nezáživné praní prádla je podáno jako vcelku nevšední zážitek.

Komplikované mezilidské vztahy brané s nadhledem

a lehkým cynismem jsou podávány tak, že každý z nás se v některé povídce najde. Oblast mezilidských vztahů, stárnutí či puberty je podána tak skvělým způsobem, až máte pocit, že je to kniha o vašem vlastním životě nebo o někom z vašeho blízkého okolí.

V audioknize nenajdeme žádné znělky nebo zvukové efekty, což je jedině ku prospěchu

věci, protože v tomto případě by pouze rušily. Jediná zvuková kulisa je potlesk diváků, protože se jedná vždy o živé nahrávky.

Obal audioknihy Má rodina a jiná zemětřesení je poskládán z obalů šesti knih, které jsou zde čteny. Při poslechu sice obal nevnímáme, ale nebylo by špatné přidat obal také do ID3 tagů, aby při přehrávání na PC

nebo v mobilním telefonu byl vidět jeho náhled. To samé platí o názvech jednotlivých povídek - při přehrávání není vidět jejich název.

Audioknihu jako celek hodnotíme velice dobře a můžeme ji jen doporučit. Máte-li rádi jemný humor Miloslava Šimka a Jiřího Grossmanna, bude vás bavit i tato povídková audiokniha...

z knihy

MÁ RODINA A JINÁ ZEMĚTŘESENÍ

JAN & IVAN KRAUSOVI

6x
AUDIO KNIHA
444 minut

LITERÁRNÍ

Mgr. Renata Slámová

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ
MLADÝCH TALENTŮ

KLÍČEK

V pátek 5. října 2016 proběhlo v kulturním domě slavnostní vyhlášení výsledků literární soutěže Literární klíček. Tu v rámci Roku literátů pro rok 2016 vyhlásilo město Nové Město na Moravě ve spolupráci se ZUŠ Jana Štursy.

Do soutěže bylo zasláno celkem 112 prací. Porota ve složení Věra Rudolfová, Gabriela Zelená Sittová a Vojtěch Zikmund měla velmi těžkou práci. Nakonec se však rozhodla ocenit 14 prací v jedenácti kategoriích a udělila také zvláštní cenu poroty.

Ani práce našich žáků nezůstaly pozadu. V kategorii žáků 5.-7. tříd ZŠ porota předala věcnou cenu **Kateřině Rosecké** za text *Kdybych byla poslední člověk na Zemi* a **Ellen Marcinko** za báseň *Kdybych byla andělem...*

Oběma autorkám blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci naší školy. Velké poděkování patří všem, kteří se do soutěže zapojili. Držíme palce v dalších literárních počinech...

KDYBYCH BYLA POSLEDNÍ ČLOVĚK NA ZEMI

Kateřina Rosecká, 8.C

Zdá se mi to, jako by to byla věčnost, realita mě však zaráží. Dívám se na hodinky a uplynulo teprve deset minut. Deset minut už chodím po městě a hledám někoho, kdo by se tu potuloval, někoho živého. Dostávám hlad, a proto se zvedám z mokrého patníku a mířím si to přímo do malého obchodu, který stojí přede mnou.

Opět tu nikdo není, rozsvícená světla a otevřené dveře naznačují, že odtud museli všichni

co nejrychleji odejít. Všude je rozházené zboží a mezi ním zahlédnu povědomý obal od sušenek. Přiblížím se a najednou, jako by se zastavil čas. Přesně tyhle sušenky jsme si nedávno kupovali...

Otevírám obal a vůně mi doplňuje mezery v paměti - ...a zapíjeli jsme je kakaem. Ne! Třískla jsem krabicí o zem a dopadla na kolena. Snažím se popadnout dech a při pomýšlení na rodinu mi ukápnou slza.

Kam, kam mohli zmizet a proč?

Zvedám se a utírám si slzy z tváře. Beru si balíček bonbónů, který byl po ruce, a utíkám rychle pryč. Utíkám, co mi síly stačí, ale zastavím se přímo před školou. I když jsem do školy chodila nerada, chybí mi. Jak jsem se bála testů, ale teď se bojím všeho. Naposledy hodím pohled na školu a pokračuji dál v hledání lidí. Jako bych to neříkala - nikdo tu není a asi už dlouho nebude. Opět se mi chce brečet, ale v rychlosti vytahuji sluchátka a mobil a pouštím si veselou písničku. Rytmus je tak chytlavý, že si začínám zpívat a po chvíli už lítám po městě a tančím. Nemusím se stydět, nikdo tu není, upadám do písničky i myslí...

Beru si kousek klacku, který ležel na zemi, a dělám, že zpívám do mikrofону. Představuji si, že jsem na pódiu a všichni diváci mávají nad hlavami a křičí mé jméno. Vyčerpaná padám na zem a po veselé písničce naskakuje smutná melodie. Vracím se do reality a vidím, jak sedím na chodníku a kolem mě padá listí z vysokých stromů společně se studeným deštěm. Ne, už nemám sílu, nedávám to, nemůžu žít sama!

Vydávám se k panelákům a doufám, že jsou otevřené dveře. Přání se mi splnilo,

vstupuji do modré budovy a stoupám do schodů výš a výš. Už jsem skoro nahoře, ale zastavím se u vchodu jednoho bytu. Zaslechla jsem zvuk, někdo tam určitě je. Vcházím se slovy: „Je tu někdo?“ Nikdo však neodpovídá. Otevírám první dveře do jednoho z pokojů a doufám, že se mi to jen nezdálo. Nadšení ustoupilo, v pokoji na gauči ležela jen černá kočka. Alespoň někdo tu je...

Vyšla jsem z bytu a šla dál. Jakmile jsem se dostala do posledního patra, vešla jsem do bytu na pravé straně a namířila

si to rovnou k oknu. Otevřela jsem ho, zavřela oči a chystala se skočit.. Někdo mě však chytil za rukáv. Otevřela jsem oči a najednou jsem se ocitla doma v posteli. „Mami?“ To ona mě držela za ruku. „Co se stalo?“ Usmála se na mě a řekla: „Co by se mělo stát?“ Zarazila jsem se a štípla se do ruky. „Co to blbneš, zlato, vstávej, ještě není sobota, musíš do školy.“

Byl to jen sen... Opět jsem začala brečet, ale tentokrát to byly slzy štěstí. Nikdy bych nevěřila, že mi budou všichni tak moc chybět...

KDYBYCH BYLA ANDĚLEM...

Ellen Marcinko, 8.C

Kdybych byla andělem, měla bych dvě křídla,
krásně by mi voněla od bílého mýdla.
A pak asi dlouhé vlasy při letu by vlály,
černé nebe rozjasnily, hvězdy by se smály.

Celé dny bych létala, bylo by mi krásně,
nemusela do školy, všechno měla jasné.
V jakémkoliv počasí zdravila bych třídu,
ráno spala, nespěchala, hlavně všechno v klidu.

Občas bych se snažila pomoci sama sobě,
malým dětem, dospělým, jestli chceš... i Tobě.
Nikdo by mě neřídil, zvládla bych to lehce,
pomohla bych prostě všem, i když někdo nechce.

Stačilo by nastražit obě svoje uši,
doširoka otevřít uzavřenou duši.
O přání si požádat, znát tu správnou míru,
potom už jen poslouchat a mít ve mě víru.

Když se koukneš nahoru a nastavíš dlaně,
já ti zlehka položím zlatou hvězdu na ně.
To, co potom zažiješ, nezažil jsi dosud,
správným směrem z vesmíru upravím ti osud.

EKOTÝM V NOVÉ SESTAVĚ

Představuje se vám staronový Ekotým posílený o nové členy. Tak to jsme MY. My, co se pravidelně scházíme a co pečujeme o okolní přírodu. My, co chodíme do lesa, monitorujeme tůň, sbíráme odpadky, staráme se o lesní zvěř, zapojujeme se do ekologických projektů a u toho všeho zažíváme spoustu legrace. Jsme prostě fajn parta ☺...

Mgr. Martina Janíčková

Natálie Heralová	5.A	Michal Žváček	7.B	Barbora Špačková	8.A
Michaela Pinterová	5.A	Tereza Kubíková	7.B	Radek Horký	8.A
Franz Zerzán	6.A	Žaneta Šiblová	7.B	Denisa Vincenci	8.B
Leontýna Oravcová	6.B	Veronika Jamborová	7.C	Barbora Malinová	8.B
Martin Kršek	6.B	Světlana Dittrichová	7.C	Jarmila Příhodová	9.A
Marek Kramár	6.B	Simona Lemperová	7.C	Kristýna Janečková	9.A
Aneta Pokorná	6.B	Václav Poul	7.C	Iveta Krejčí	9.A
Ondřej Mašek	6.C	Monika Vítková	8.A	Jarmila Příhodová	9.A
Michaela Pinterová	6.C	Tereza Benešová	8.A	Lucie Hlaváčová	9.C
Lucie Kulíšková	7.A	Helena Bílková	8.A		

PROJEKT 72 HODIN

S nástupem podzimu byl vyhlášen již 5. ročník projektu 72 hodin, kdy se dobrovolníci z celé republiky pustí do aktivit, které pomohou druhým, přírodě či okolí. I my se od začátku do tohoto projektu zapojujeme...

Letošní akce našeho Ekotýmu v rámci projektu 72 hodin proběhla ve čtvrtek 13. října 2016. V první části akce jsme sázeli stromky na školní zahradě. Dva stromky, na které nás bylo asi dvacet. Jasně, říkáte si, čtyři sázeli

stromy, ale co ti další? Ano, někteří si povídali, někteří jen tak postávali, ale někteří si všimli, že je podzim a že na zahradě jsou ještě nějaké vlašské ořechy! No, tak už tam nejsou ☺.

Druhá část naší akce proběhla v lesa Ochoza, kde jsme kontrolovali tůň a čistili les. Kontrolování tůň zabralo jen chvilku, malilinkatou. Největší zábava ale byla při sbírání odpadků v lese.

Minulý rok, když jsme šli z Vlachovic do Nového Města, jsme našli skoro celé auto, a tak jsme letos očekávali, jestli se objeví zbytek - jedno zpětné zrcátko, jedno boční zrcátko, tři gumy, dvě poklice a motor ☺... Nic z toho jsme bohužel nenašli. Přesto se ale něco našlo - např. plech, pletivo, plechovky, lahve, svíčky... Takové normální věci, co rostou v lese samy od sebe, že?

Světlana Dittrichová z 7.B

DÍKY EKOTÝMU MÁME KOUSEK PRALESA!

Ekotým na naší škole funguje už značnou řádku let. Spousta aktivit probíhá v lese Ochoza, kde pravidelně přikrmujeme lesní zvěř, sbíráme odpadky, čistíme studánky a kde jsme vybudovali

spolu se Sdružením Krajina a CHKO Žďárské vrchy naučnou stezku a několik tůň pro záchranu obojživelníků.

Na základě těchto aktivit jsme letos získali **mezinárodní certifikát Lesní třídy**

a patronaci nad deseti metry čtverečními Nového pralesa na Ještědském hřebeni. Škoda jen, že se náš les Ochoza stává stále více parkem a stále méně lesem...

Mgr. Martina Janíčková

OKÉNKO DO PŘÍRODY

Každý zná hady, ale myslíte si, že slepýš je had? Jestli ano, tak to jste na omylu, protože slepýš je ještěrka bez nohou a také jediný zástupce slepýšovitých v České republice...

Slepýš křehký

- Je rozšířen po většině území Evropy, vyskytuje se taky v Turecku, Íránu nebo v Africe. V naší republice je silně ohrožen.
- Dorůstá délky 30 až 45 cm. Po celé délce hřbetu se táhnou dva pruhy větších šupin.
- Jeho pokožka je tvrdá, aby ho dobře chránila, má nahnědlou barvu, ale někteří jedinci mají barvu spíše nažloutlou a někteří načervenalou s nádechem mědi.
- Znáte to - když chytáte ještěrku, chytnete ji za ocásek a říkáte si: „A už ji mám!“ Pak ale zjistíte, že máte jenom ten ocásek. Stejně to má i slepýš - když na něho někdo zaútočí a přitom ho drží za ocásek, tak se mu utrhne.
- Slepýš často pobývá v lesích a na loukách, kde se schovává po kameny, pod větvemi a za soumraku vylézá ven. Vyhledává vlhčí místa.
- Má většinou stálé bydliště, takže ho můžeme vidět i několikrát na stejném místě.
- V zimě se schovává např. v kompostech či v norách hlodavců, kde se svými druhy nebo s obojživelníky a plazy hibernují (ukládají se k zimnímu spánku). Sejde se jich tam i několik desítek. Mně se zdá, že se někdy dokážou domluvit líp než lidé ☺.
- Slepýši jsou bohužel často zabíjeni jen kvůli tomu, že si lidé o nich myslí, že jsou hadi, ale já věřím, že vy to teď už nespletete...

Zdroje: www.wikipedia.cz,
www.chovzvirat.cz
www.priroda.cz

Připravila Světlana Dittrichová, 7.C

RECYKLOHRANÍ

Určitě víte, že ve škole můžeme odevzdávat staré a vysloužilé elektrospotřebiče a stejně tak vybité baterie...

A jak jsme byli za loňský školní rok úspěšní? Elektroodpadu jsme vytrídili a odevzdali celkem 631 kg a baterií 364 kg.

Za toto množství jsme získali body v Recyklohraní, které můžeme směňovat za nejrůznější vybavení. Naposledy to byl stolní fotbálek, stolní hry, různé drobné papírenské zboží a podobně. Body získáváme ale také za průběžné plnění úkolů, které jsou pravidelně vypisovány.

V letošním roce máme již jeden úkol splněn. Nejprve jsme dostali indicie a na internetu vyhledávali odpovědi k otázkám, které nakonec vytvořily tajenku. Pak se žáci Ekotýmu o podzimních prázdninách sešli a společnými silami vytvořili z tužkových baterií obrys naší republiky. No, co na ni říkáte?

Mgr. Martina Janíčková

ANKETA

1. Navštívili jste o prázdninách nějakou zoologickou zahradu?
2. Máte doma nějaké zvířátko?
3. Užili jste si prázdniny?

Tereza Višková, 7.B

1. Jo, byli jsme v Praze.
2. Jo, psa, jmenuje se Zak.
3. Jo!!

Anna Škorpíková, 7.B

1. Ano, v Jihlavě.
2. Mám psa a kočku...
3. Ají jo.

Honza Dufek, 9.B

1. Ano, byl jsem v Liberci.
2. Kočku a psa.
3. Ano, moc!

Veronika Košíková, 7.C

1. Ne, nebyla.
2. Králíka, jmenuje se Matylda.
3. Jo.

Adéla Humpolíčková, 6.A

1. Jo, byla. V Brně.
2. Korelu Ferdu.
3. Jo, hodně.

Mgr. Marcela Slámová

1. Ano, Jihlava.
2. Spoustu.
3. Ano, pohodově.

Simona Lemperová, 7.C
Veronika Jamborová, 7.C

NÁVŠTĚVA U RYBÁŘŮ

V rámci výuky přírodopisu navštívili žáci sedmých tříd novoměstské sádky.

Zopakovali si stavbu těla ryb i způsob života a měli možnost prohlédnout si zástupce dravých i býložravých ryb. Viděli například mníka jednovouseho, candáta obecného, cejna velkého... Z těch známějších pak kapra obecného, lína obecného apod. Největší úspěch u žáků mělo asi tříleté „miminko“ sumce velkého.

Počasí nám sice příliš nepřálo, ale zimu a mrholení vyvážily zážitky a zajímavé informace. Tímto děkujeme panu Mikešovi, který pro nás tuto exkurzi zajišťuje už několikátým rokem.

Mgr. Martina Janíčková

EXOTICKÝ PŘÍRODOPIS

S listopadem přichází do výuky přírodopisu učivo o plazech. A tak jako každý rok největší těšení mezi žáky sedmých tříd vyvolalo učivo o hadech...

Měli jsme tradičně od pana učitele Smékala zapůjčenou názornou výukovou pomůcku v podobě kamarádky Růženky - krajty královské. Děti se přesvědčily o hebkosti sametové kůže, o síle stisku hadích svalů, dozvěděly se podrobnosti o nárocích, způsobu chovu i o životě hadů a dalších plazů...

Mgr. Martina Janíčková

- Na začátku letošního roku získali přírodovědci záběry zachycující vlka v Jeseníkách. Po deseti letech tak mají přímý důkaz o pohybu této šelmy v těchto horách. Fotopasti v Jizerských horách zase potvrdily výskyt rysa ostrovida, který byl na severu Čech vyhuben v 18. století. Snad se teď do oblasti Jizerských hor opět vrací. Do třetice byl na Šternbersku vloni zpozorován pár šakala obecného...

hybu této šelmy v těchto horách. Fotopasti v Jizerských horách zase potvrdily výskyt rysa ostrovida, který byl na severu Čech vyhuben v 18. století. Snad se teď do oblasti Jizerských hor opět vrací. Do třetice byl na Šternbersku vloni zpozorován pár šakala obecného...

Podle www.aktualne.cz, www.ekolist.cz
a www.velkeselmy.cz připravila
Barbora Špačková, 8.A a Žaneta Šiblová, 7.B

- Přezdívku „architekt odpadu“ získal Michael Reynolds díky svým nevšedním stavbám. Hlavním stavebním prvkem jeho staveb je odpad a jsou zcela soběstačné. Právě takový domek například vyrostl nedaleko města Sázavy za 21 dní...

- Před 160 lety - 14. listopadu 1856 - byl v tehdejší železném revíru na Prachaticku poblíž Jeleních vrchů uloven poslední šumavský medvěd. Jednalo se o medvědice o váze 115 kilogramů, kterou během lovu zastřelil místní lesník Johann Jungwirth. Medvědice poté vycpal knížecí bažantník Václav Špatný pro lovecké muzeum v Ohradě...

V pátek 23. září 2016 se sešla celá 9.C s panem učitelem Smékalem a panem učitelem Havlíkem před Kulturním domem v Novém Městě na Moravě, kde nás vyzvedl autobus, a společně jsme se vydali na návštěvu do Střední umělecké školy grafické v Jihlavě...

Na místo jsme dorazili s předstihem, a tak jsme si dali malý rozchod na náměstí v Jihlavě, abychom si zašli do McDonaldu nebo supermarketu něco koupit na svačinku a po-

silnit se. Pak už jsme vyrazili na zmíněnou školu. Chvíli nám trvalo, než jsme našli tu správnou budovu, jelikož tato škola má v Jihlavě celkem čtyři. Hned po příchodu nás přivítal

pan ředitel a na úvod naší návštěvy nás nechal školu prolézt od sklepa až po půdu ☺, abychom si udělali představu o tom, v jakých podmínkách se studenti vzdělávají.

Budovu jsme si tedy prohlédli a nejvíc nás zaujaly křesla, gauče a hlavně asi postel ☺ na chodbě. Pak jsme se shromáždili v jedné učebně a pan ředitel nám vysvětlil, co a jak se na škole učí.

Dozvěděli jsme se další zajímavé informace - například obory, které škola nabízí, a taky to, že škola má celkem pět budov. V průběhu naší návštěvy jsme si prohlédli čtyři z nich. Ta pátá je velká chata, kam jezdí studenti na tzv. plenéry - tvorbu venku pod širým nebem. Je dál za městem, tak jsme se tam nedostali.

V druhé budově, která slouží jako aula, tělocvična, ale také jako kinosál nám pustili ukázky filmů, které studenti vytvořili. Další budovou byly ateliéry s malou galerií. Právě v galerii jsme si prohlédli tvorbu studentů z různých ročníků. Poslední byla budova vyšší grafické školy, která se celá specializovala na animace.

Po krátkém výkladu jsme si samozřejmě mohli vše vyzkoušet a vytvořit si vlastní animaci. Někdo animoval s pomocí maňásků, někdo použil klasickou kreslenou animaci a někdo použil látkové tvary. Možností jsme měli mnoho.

Poté jsme se rozloučili, docela legračně zapátrali po našem autobusu, který na nás čekal úplně jinde, než měl, protože pan řidič byl trochu popleta, a po jeho nalezení jsme zamířili zpět do Nového Města. Exkurze byla velmi zajímavá, líbila se nám a odnesli jsme si spoustu informací, které se budou určitě hodit třeba i při rozhodování o tom, na kterou střední školu se po základce vydat...

NA SLOVÍČKO...

S IVANOU FOUSKOVOU

Naše redakce se doslechla, že paní učitelka Fousková navštívila o prázdninách Indii. Protože je to země, kam se hned tak někdo na dovolenou nevypraví, využili jsme této příležitosti a s paní učitelkou o této exotické zemi pohovořili...

Ivo, doslechli jsme se, že jsi o prázdninách navštívila poměrně vzdálenou a exotickou zemi - Indii. Mohla bys nám prozradit, jak dlouho jsi tam pobývala a jakou část Indie jsi vlastně procestovala?

Ano, letos o prázdninách jsem měla možnost 8 dní cestovat po Indii. Navštívila jsem stát Kerala na jihu Indie. Vyjízďeli jsme z nížin od Indického oceánu do hor. Úzké silničky a nebezpečné zatáčky, dopravní značky „Pozor slon“ či nebezpečí provázely celé naše cestování bujnými porosty džungle v horách plných nádherných vodopádů a rozlehlých jezer. Moc se mi líbily zelené čajové plantáže, na které jsme shlíželi z vysoko položených míst. Připomínaly želví krunýře.

Cestovali jsme Indií mimo hlavní turistickou sezónu v období monzunových dešťů, takže se nebe občas zataáhlo a déšť omýval zeleň kolem nás. Putování jsme pak zakončili znovu v nížinách blízko Indického oceánu, kde čajové plantáže vystřídaly lány rýžových polí podél vodních kanálů.

Při pojmu Indie se asi každému vybaví ono velké zvířátko s chobotem - tedy slon. Viděla jsi nějaké slony nebo i další exotická zvířátka?

Samozřejmě jsem se moc těšila, že v krásné přírodě uvidím i typická indická zvířata. Nádherný zážitek jsme prožili při

cestování mezi čajovými plantážemi, kdy jsme nedaleko silnice v zeleni viděli stádo divokých slonů. Sledovali jsme je z uctivé vzdálenosti, jak spásají bujnou vegetaci. Druhé setkání proběhlo na sloní farmě, kde jsme sledovali, jak sloni pomáhají lidem třeba těžít dřevo. Pak jsem se ocitla

vysoko na sloním hřbetě a asi hodinu jsem jezdila džunglí a sledovala okolí z úctyhodné sloní výšky. Byl to úžasný zážitek...

Další zvíře, se kterým jsem se potkala hodně blízko, byly opice u jednoho z vodopádů. Byly asi zvyklé na lidi a jednu chvíli jsem myslela, že si jednu

odvezu domů, když mi skočila na kabelku a chtěla pátrat, co v ní nesu. Naštěstí jsem ji měla zavřenou a milou opičku brzy přestala bavit.

Navštívili jsme také tygří rezervaci, kde jsme sledovali zvířata z lodi jedoucí po nádherném jezeře. Tygry jsme na svém putování nepotkali, ale viděli jsme divoké slony, buvoly, rozmanité druhy ptáků a na březích jezera žijících vodních živočichů a z dálky i nějakého toho hada.

Jaká byla indická kuchyně a hygiena? Já - přiznám se - si vybavím pojmy jako špína a šíleně pálivé jídlo. Je to skutečně tak?

Moc ráda ochutnávám místní kuchyni v zemích, které navštívím, a nejinak tomu bylo i v Indii. Musím ale říct, že jsem byla ráda, že nás náš průvodce vždy dovedl na místa k jídlu bezpečná. Jíst jen tak u stánku na ulici bych se opravdu neodvážila, protože s hygienou si místní lidé skutečně hlavu nedělají a velmi mě zarazilo, že okraje městeček připomínaly slumy (*slum*)

[slam] - chudinská čtvrť z improvizovaných a obvykle nelegálně postavených chatrčí) a všude se válely kupy odpadků.

Ale indické jídlo jsem si oblíbila, i když musím říct, že většina jídel opravdu dost pálí. Ke každému jídlu dostanete indický chléb, což jsou placky z různých druhů mouky, nebo rýžový chléb, což je bochánek z rýžové mouky. Indové většinou nepoužívají příbor a jedí jen pravou rukou. Zkoušela jsem to také, ale raději zůstanu u našich pravidel stolování ☺...

Piješ čaj? A co čaj indický? Ochutnala jsi?

Čaj mám hrozně moc ráda a od návštěvy Indie si ho ještě více vychutnávám, protože jsem

byla svědkem toho, kolik práce dá takový čaj sklídit. Viděli jsme indické ženy pracující na čajových plantážích, jak ručně trhaly čajové lístky do obrovských vaků. Práce na plantážích může být i nebezpečná, protože se mezi keři mohou objevit jedovatí hadi a tygři. Navštívili jsme také jednu z čajových továren, ve kterých se přímo na místě zpracovává čerstvě natrhaný čaj. Ochutnala jsem i různé úpravy čajů. Nejvíce mi chutnal místní kardamonový čaj se směsí koření a s mlékem.

Indie je poloostrovem, takže se nabízí další otázka. Vykoupala ses v oceánu?

Když jsme se blížili do nížin plných rozlehlých rýžových polí a kanálů ústících do moře, těšila jsem se, že se vykoupu v Indickém oceánu. Ještě předtím, než jsme dojeli k moři, jsem však prožila jeden úžasný zážitek a to celý den na hausbótu (*obydlí na lodi - z německého slova Hausboot - Haus = dům, Boot = loď*). Loď brázdí kanály v blízkosti moře. Bylo zajímavé jeden den bydlet na lodi.

Tam jsme také navštívili závody hadích lodí, což je obdoba dračích lodí u nás, ale každá hadí loď měla na palubě stovku veslujících. A pak se před námi objevil Indický oceán...

Nádherné vlny v dálce přede mnou a mraky na déšť a pak zase slunce. Ale smůla, moře bylo natolik rozbouřené, že bylo zakázané koupání, a tak jsem alespoň chodila ve vlnách na pláži a bylo to moc krásné.

Na závěr trošku soukromá otázka... Co pěkného - kromě zážitků - sis z Indie dovezla? A máš ještě nějakou jinou vysněnou zemi, kam by ses ráda podívala?

Zážitků jsem si dovezla opravdu mnoho a indická příroda mi skutečně učarovala. A domů z Indie jsem si samozřejmě přivezla různé druhy indického čaje, voňavé koření a dřevěné slony. A ještě jednu zajímavost. Navštívili jsme totiž obchod s typickým indickým oblečením a dovezla jsem si kalhotové sárí.

A vysněná země? Moc se mi líbí země Asie, které jsem mě-

la možnost navštívit - Spojené arabské emiráty, Omán a teď Indie. Je to úplně jiný svět a jsem ráda, že jsem poznala tyhle pohádkově zajímavé země.

Mám moc ráda cestování a počkám na další cestovatelskou příležitost. Plány zatím nemám, ale až se zase někde podívám, ráda se podělím o své zážitky...

Rozhovor připravila Mgr. Dagmar Svobodová

V úterý 20. září 2016 byly 4.-9. třídy v kulturním domě na dvouhodinovém pořadu s názvem Etiopie – střecha Afriky, který pro nás připravili manželé Špillarovi...

Začali jsme v hlavním městě Etiopie Addis Abebě. Pan Špillar nás nejdříve seznámil s etiopskou kulturou a poté jsme se vydali na sever do města Lalibela, kde stojí „osmý div světa” - jedenáct monolitických chrámů vytesaných přímo do skály.

Dále po cestě na jih jsme viděli mnoho vesnic s původním, jen mírně civilizací ovlivněným obyvatelstvem. Seznámili jsme se s etiopskou kuchyní a kávovým obřadem. V místních horách žijí i dva endemické dru-

hy - ovce tlustorohá a zvláštní opička.

Dozvěděli jsme se, jak žijí zdejší obyvatelé a poznali několik místních kmenů včetně jejich náčelníků i samotného krále. S volně žijícími zvířaty, jako jsou lvi, gepardi a sloni, jsme se bohužel moc nesetkali, protože byli vyhubeni nebo utekli do Keni. Na závěr programu proběhla soutěž o časopisy.

Pořad byl opravdu velmi zajímavý a z kulturního domu všichni odcházeli s hlavou plnou nových informací a krásných fotek...

Radka Havelková a Eva Pelikánová, 9.C

SLADKÉ PROBUZENÍ...

PUCLÍKŮV KOMIKS

Každé ranní probuzení nebývá stejné. Počáteční hezký pocit z nového dne může záhy změnit pohled do kalendáře - obzvláště školákům. Tak nějak je to i v komiksu, který vytvořila **Kateřina Rosecká z 8.C...**

VÁNOCE S PUCLÍKEM

Vánoce se kvapem blíží, a tak pro nikoho, kdo na naši školu už nějaký ten rok chodí, není překvapením, že před těmito svátky chystá naše redakce několik akcí, které se staly již tradicí a nemohou tedy chybět ani letos...

✿ ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK ✿

Stejně jako v minulých letech bude i letos v předvánočním období dominantou přízemí hlavní budovy školní vánoční stromeček. Letos se objeví hned na začátku prosince a s ním i výzdoba přízemí hlavní budovy, abychom si vánoční atmosféry ve škole užili co nejvíc.

Vždy ráno od 7.15 do 7.30 hodin pod něj můžete umístit dárky pro své kamarády a spolužáky, kterými jim chcete na Vánoce udělat radost. V průběhu posledního předvánočního školního dne pak Puclík zařídí, aby se všechny dárky dostaly do těch správných rukou.

Dárky nezapomeňte **čitelně označit JMÉNEM A TŘÍDOU** toho, pro něhož jsou určeny. **Věnujte napsání a zejména připevnění cedulky s těmito údaji na dárky dostatečnou pozornost!!!** Každý rok se totiž objeví pár dárků, které není možné doručit, protože na nich tyto údaje chybí.

✿ VÁNOČNÍ SOUTĚŽ VE VÝZDOBĚ ✿

O NEJLÉPE VÁNOČNĚ OZDOBENÝ VSTUP DO MÍSTNOSTI

V posledních letech jsme pravidelně vyhlašovali soutěž o nejlépe ozdobené vstupní dveře do třídy. Bylo jen minimum tříd, které se do akce nezapojily, přidali se i učitelé se sborovnou a svými kabinety, ozdoben byl vstup do kanceláře a ředitelny, paní uklízečky nazdobily svoje místnosti... Školní chodby jsme tak měli v předvánočním období opravdu krásné a škola dýchala skutečnou vánoční atmosférou...

Rozhodli jsme se, že na osvědčených pravidlech nebudeme

nic měnit, a tak i letos vyhlásíme soutěž o nejlépe vyzdobené vstupní dveře do místnosti, kterou obýváte a využíváte. Bylo by fajn, kdyby jednotlivé třídy nějak ozdobily nejen vlastní dveře, ale i kousek prostoru kolem nich. Nebojte se tedy zapojit vlastní fantazii, neomezujte se nutně jen na fyzickou velikost dveří, ale klidně využijte i prostor kolem nich.

Žádné konkrétní podmínky pro soutěž stanoveny nejsou, takže všechno závisí na vás. Není třeba se ani přihlašovat – po-

kud si vstup do třídy ozdobíte (ze strany chodby samozřejmě), automaticky vás do soutěže zahrneme, pokud ne, soutěž se vás netýká. Hodnotit budeme celkový dojem výzdoby a hlavně její originalitu.

Do soutěže nezahrneme 1.-3. ročník, tedy třídy na přístavbě, protože v nich je výzdoba vždycky dílem paní učitelky a děti se na ní podílí minimálně.

Redakční rada provede vyhodnocení soutěže **v pátek 9. prosince 2016** odpoledne, do té doby můžete libovolně tvořit.

V předchozích letech se nám o hudbu a různé efekty na vánoční diskotéce postaral profesionální diskžokej a bylo to fakt bezva. Vánoční diskotéka bude tedy letos opět pod takovkou **DJ Davida Hamerského** a můžete se těšit nejen na skvělou muziku, ale i na

různé efekty, které se na diskotékách běžně objevují.

Naše redakce pro vás připraví v průběhu odpoledne i několik soutěží, ve kterých se můžete nejen kolektivně vyblbnout a vyřádit, ale hlavně si odnést i nějakou tu sladkou odměnu.

Nezapomeňte vzít na diskošku i své třídní či jiné učitele, určitě se vám je podaří přemluvit, ať je pořádná sranda ☺...

Diskotéka je určena pro 4.–9. třídy.

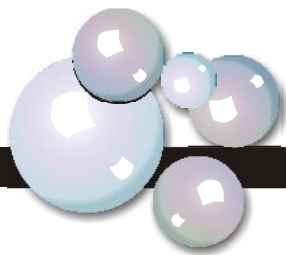
**ŠKOLNÍ ČASOPIS
PUCLÍK**

**ZVE ŽÁKY 4.-9. TŘÍD
A JEJICH UČITELE NA TRADIČNÍ
VÁNOČNÍ
DISKOTÉKU**

**S DISKŽOKEJEM
DAVIDEM
HAMERSKÝM**

**KULTURNÍ DŮM
NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ**

20.12.2016
15.30-19.00 HODIN

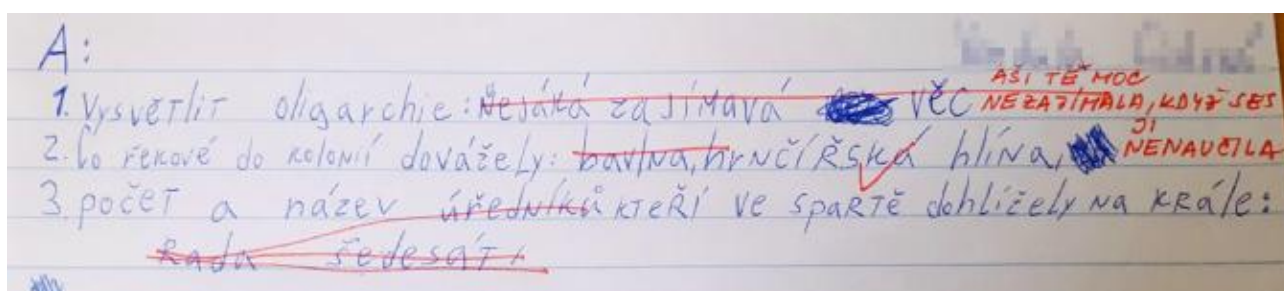

Mgr. Dagmar
Svobodová

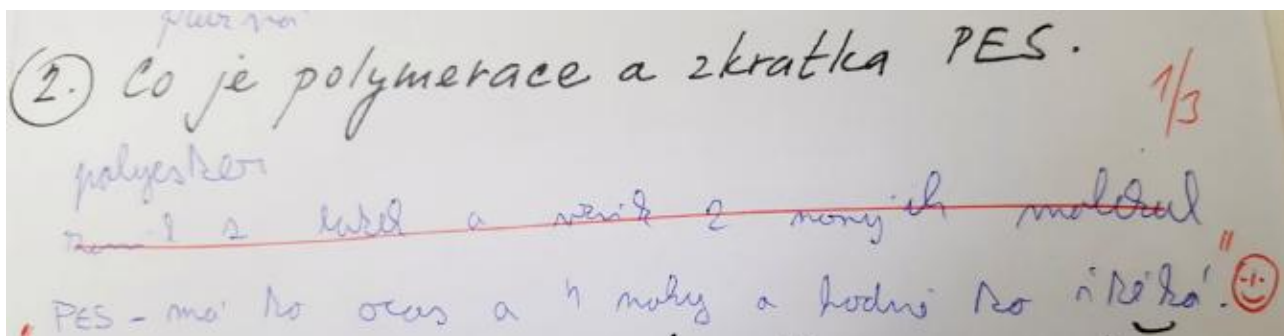
PERLIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Vítejte zpět ve světě našich školních perliček. Teď jsme sice uvnitř dalších deseti měsíců, které budeme muset strávit (s menšími přestávkami) ve školních lavicích, ale neuškodí si připomenout červnové zoufalství některých z vás alespoň v dnešních perličkách...

Na konci školního roku už občas žákům dochází vše - síla, snaha i odhodlání učit se... V hlavě je prázdný, vidina dvou volných měsíců se kvapem blíží ☺... Příklad první - aneb v té škole nás učí tolik zajímavých věcí, že už vlastně nevím nic (ale určitě mě to tehdy v hodině zaujalo ☺). Písemka žákyně 6. ročníku:

Příklad druhý - přírodopis i chemie, oboje nás učili, tak by to spolu souviset mohlo, ne? Ale proč ti učitelé dělají takové podrazy, že vyložené přírodopisné otázky kladou v písemkách z chemie, to vážně nevím ☺. Ale já si s tím poradím a vyučující to podrobně vysvětlím, aby věděla, že se nacytat nenechám, rozhodl se jeden loňský deváták:

Když jsem na konci roku zveřejnila ceduli s „Žižkovou“ ulicí, spoustu lidí to zaujalo, a tak jsem si řekla, že je škoda upozorňovat jen na perličky žáků, když mnozí dospělí jsou kolikrát schopni napsat mnohem větší nesmysly. Poslední perličkou bude proto vždy něco, co mi padlo do oka někde venku, na internetu, na nějaké ceduli...

Takže tu na závěr máme reklamu, kolem které už chodím několik let. Těch několik let ve mně vře fakt, že sice bydlím na malém městě, ale to přece gramaticky neznamená, že ho musím psát s malým m!!! Už jste tu reklamu viděli také? A Novoměstáci, šťve vás stejně jako mě ☺

MEDAILE

Mgr. Dagmar
Svobodová

OD KIKINY

Kristina Poulová z 9.C, která je rovněž členkou naší redakce, dosáhla skvělého úspěchu! Její grafický návrh medaile na caniscrossové a bikejoringové mistrovství Evropy, které se konalo v Novém Městě na Moravě 15.-16. října 2016, zvítězil...

Děti ze Základní umělecké školy Jana Štursy v Novém Městě na Moravě, jejíž výtvarný obor Kristina navštěvuje, zasílaly své návrhy na medaile a právě medaile navržené Kristinou si pak závodníci a jejich pejsci, kteří se mistrovství Evropy v našem městě zúčastnili, odváželi domů.

Kristina má zvířata odmalička ráda a doma jich má celou řadu. U Poulů se vystřídaly rybičky, křečci, želvy a papoušci a největšími domácími mazlíčky jsou momentálně dva pejsci - dvanáctiletý labrador Matýsek a pětiměsíční německý ovčák Bastý. Vítězný návrh medaile tedy opravdu pochází od někoho, pro něhož jsou zvířátka (skoro) vším ☺.

Kristina se chce výtvarné činnosti věnovat i v budoucnu. Čekají ji ta-

lentové zkoušky na Střední školu umění a designu v Brně, na které se poctivě připravuje. Držíme jí palce, aby vše dobře dopadlo a mohla svůj talent dál rozvíjet...

CO JSTE O TAJEMNÉM A NEKONEČNÉM VESMÍRU URČITĚ NEVĚDĚLI...

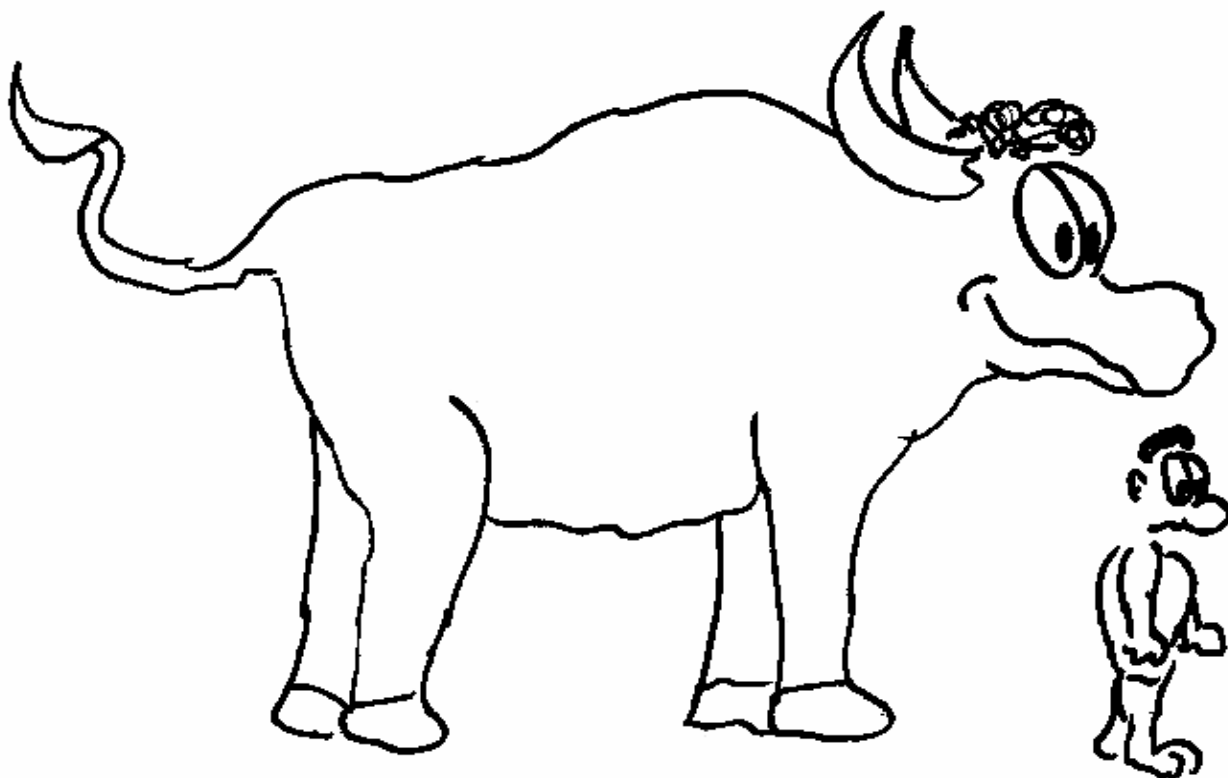
ŽIVOT VE VESMÍRU

4. ČÁST

Mgr. Petr Smékal

Po prázdninové přestávce vás opět zveme do vesmíru. Vesmír, který se nám většinou zdá studený a bez života, opět ožívá v našem seriálu. Tentokrát se podíváme do velice vzdálených končin. Do míst poblíž souhvězdí s poetickým názvem Vlasy Bereniky. Objevili jsme zde planetární systém se dvěma slunci a šesti planetami. Na jedné z nich existuje život. Je to planeta, která je popsána jako PL-X-35. My jí pracovně říkáme Čokoládová planeta...

Čokoládová planeta (PL-X-35)

A jaký život tu najdeme? Zdejší obyvatelé se živí především čokoládou. Tato pochoutka se zde nachází pod povrchem planety. Dostala se na ni před několika miliardami let po pádu obrovského meteoritic-

kého roje. Největší meteorit narazil do planety tak velkou silou, že se obrovským tlakem a teplem přetvořil na velice kvalitní a chutnou čokoládu. Jsou zde doly na mléčnou i hořkou čokoládu. Protože

v oblasti dopadu meteoritu byly obrovské lesy lískových keřů, je tu i oříšková čokoláda. Tamním obyvatelům ale čokoláda už tak trochu leze krkem. No zkuste si většinu života jíst jen sladkou (i když výbornou)

čokoládu. Na planetě je jen málo normálních stromů a skoro žádné travnaté plochy.

Tudíž je tu akutní nedostatek býložravců, kteří by sloužili jako zdroj řízků, bifteků nebo sekané. Hlavním vývozním artiklem Čokoládové planety je tudíž čokoláda (překvapivé, že? ☺). Vyměňují ji za maso.

Největším zdrojem masa je sousední planeta PL-X-34, kde jsou obrovské travnaté pláne a nekonečná stáda pufonů. Pufoni (na obrázku vlevo) vypadají jako přerostlé krávy. Dorůstají velikosti asi jako naši sloni. Jejich maso je velice chutné.

Na planetě žijí primitivní obyvatelé podobní lidem. Ti nade-

vše milují čokoládu, a tak tu panuje čilý výměnný obchod - maso za čokoládu. Všichni jsou spokojeni a obyvatelům na Čokoládové planetě pomalu přestávají vypadávat zkažené zuby ☺...

Na Čokoládové planetě žijí tvorové vzdáleně podobní lidem (obrázek vpravo). Mají velké uši a velké zuby. Trochu jako králíci. Mají dva páry rukou a velké dlaně, to aby se jim lépe těžila čokoláda.

Jsou přátelští a téměř všichni trpí nadváhou. Je to způsobeno nadměrnou konzumací sladkého. Maso je totiž drahé a zeleninky je málo...

HALLOWEENSKÁ HODINA

Jakub Starý, 9.C

V úterý 25. října 2016 se v 9.C v angličtinářské skupině paní učitelky Svobodové konala v pořadí už 3. halloweenská hodina, kterou jsme si pro ni nachystali...

Tentokrát jsme se po relativně nabitě hodině z minulého roku rozhodli přibrzdit, a tak jsme po počátečním zoufání z toho, že nás nic nenapadá, vymysleli řešení zdánlivě nejjednodušší... Tím se stalo sledování filmu Ukradené Vánoce (samozřejmě v angličtině), přičemž pro

nezasvěcené si zde dovoluji vysvětlit, že název je poněkud zavádějící, protože Vánoce si v tomto filmu vzala na starosti halloweenská strašidla. Zlatým hřebem programu naší hodiny bylo vyřezávání dýní a nesmělo chybět ani požívání všech pochoutek, které kdo upekl

a přinesl. Ano, sledování filmu a požívání bylo opravdu jednoduché, ale vyřezávání byl už trochu tvrdší oříšek (doslova).

Paní učitelka, která netušila, co jsme to zase vymysleli za překvápko, lehce trnula hrůzou, protože naposledy vyřezávala v angličtině dýně asi před osmi roky a ty nervy tenkrát jí prý stačily ☺. Naštěstí si ale nikdo nic neamputoval a výsledek dopadl více než skvěle.

Pro nás deváťáky to bylo naposledy, co jsme si v angličtině tento svátek užili, a myslíme si, že i tato hodina se umístila mezi ty zdařilé...

PODZIMNÍ

Mgr. Pavlína Poláčková

ZÁJEZDY DĚTÍ A RODIČŮ
ZA POZNÁNÍM

TOULÁNÍ

Naše republika skýtá nepřeberné množství krásných míst, která je možná navštívit. Stačí jen připravit chutnou svačinku, dobrou náladu a vyrazit. Zájezdový koktejl se tentokrát skládal ze špetky poučení, několika kapek inspirace a vrchovaté lžíce zábavy...

Jako první byla v našem programu perla českého baroka – hospitál Kuks (*obrázek nahoře*). Pomyslně jsme se tak vrátili do poloviny 18. století do míst, kde v té době odpočívali přestárlí a vysloužilí vojáci. Kromě milé průvodkyně nás přivítala monumentální galerie soch Matyáše Bernarda Brau-

na, následoval základní prohlídkový okruh hospitálem a expozice věnovaná historii lékáren spojená s historií výroby léků. Zde se vyřádily hlavně děti, které si mimo jiné mohly vyzkoušet výrobu tablet pomocí ruční tabletovačky. Závěr prohlídky patřil rodinné hrobce Šporků.

Následoval přesun do Miletína, kde došlo na škádlení našich chuťových pohárků – pravé hořické trubičky se na jazyku jen rozplývaly ☺... Vyrábí se od počátku 19. století, a přestože pokrok šel mílovými kroky kupředu, tady se čas jakoby zastavil. Trubičky se dodnes ručně kus po kusu musí stáčet na horké plotýnce, jak jsme měli možnost si všichni i sami vyzkoušet...

Jen pro vaši úplnou představu – pekařka napeče za směnu 10 000 kulaťoučkových oplatek, které potom čtyři týdny odpočívají, aby do sebe natáhly vzdušnou vlhkost a mohly se stáčet. Další pracovnice za směnu stočí 4 000 trubiček a další jich potom za stejný čas naplní 10 000 – to je ale mazec, že ☺?

Nakonec jsme se přenesli do 20. a 21. století. Dvacáté století představovala prohlídka fun-

gujících vodních turbín Labské elektrárny Hučák, které před 100 lety zásobovaly energií celý Hradec Králové. Jednadvacáté století potom představovala interaktivní výstava mapující svět tzv. zelené ener-

gie neboli energie získávané z obnovitelných zdrojů. I dospělí se tu na chvíli stali dětmi – pohráli si s funkčními modely solárních autíček, vyrobili vlnobití, napájející mořskou elektrárnu či zjistili, kolik vě-

trné síly potřebuje k pohybu plachetnice.

Víc už se do tohoto zájezdového programu nevešlo ☺, ten příští se ponese v duchu Vánoc...

EXKURZE 7.C A 9.C

Radka Havelková, 9.C

DO VÍDNĚ

Ve středu 12. října 2016 se třídy 7.C a 9.C vydaly do Vídně. Všichni jsme se sešli před kulturním domem v šest hodin ráno. Autobus přijel akorát na čas, a tak jsme si nastoupili a vydali se na dlouhou cestu do Rakouska...

Zadní část autobusu si zabrali deváťáci, a tak sedmákům nezbylo nic jiného než jít dopředu. Všichni byli unavení, a tak cesta probíhala celkem v klidu. Paní učitelka Kozárová, která nám s organizací exkurze pomáhala, nám cestou povídala o památkách, které budeme navštěvovat.

Díky koloně ve Vídni jsme na místo dorazili až kolem desáté hodiny. Ze začátku jsme bloudili, ale nakonec se učitelé zorientovali a dovedli nás k vojenskému muzeu Arsenal. Viděli jsme tu spoustu obrazů, soch a zbraní. Budova měla dvě patra. Většina z nás to ale nevěděla, takže jsme si prohlédli jenom jedno patro a na druhé už potom nezbyl čas.

Pokračovali jsme na Horní a Dolní Belveder. Po cestě se nejmenovaná osoba (Martina

Mašková z 9.C ☺) skamarádila se psím výkalem, který ji na botě doprovázel ještě dost dlouhou dobu ☺. Prošli jsme zahradami v řeckém stylu, udělali pár fotek a vydali se do katedrály sv. Štěpána. Kdo chtěl, mohl si zde za pár centů zapálit svíčku. Také jsme si všimli, že paní učitelka Kozárová má místo pohodlných, teplých bot na nohou jenom pantofle. Vypadalo to však, že jí to nijak nevádí ☺.

Dále jsme se přes Hofburg (hrad a sídlo panovníků) dostali až do přírodovědného muzea. Výstava byla o vývoji člověka, savců, dinosaurech, ptácích a spoustě dalších věcí. Většina lidí si však nestihla prohlédnout celou výstavu, protože bylo málo času.

Poté jsme se vydali na Mariahilfstrasse, což je jedna z nej-

známějších vídeňských nákupních ulic. Každý si nakoupil, co chtěl, a zamířili jsme na poslední zastávku - do Práteru. Sedmáci šli s učiteli na obří kolo a deváťáci mohli jít, kam chtěli. Většina atrakcí byla bohužel zavřená, ale i tak se jich pár našlo - od horské dráhy přes vysoký kolotoč až po booster ve tvaru hada. Zažili jsme zde spoustu legrace a adrenalinu.

Cesta zpátky uběhla jako vždy velmi rychle a jako vždy byla velmi zábavná ☺. Arne s Jakubem, kterému bývá v autobuse špatně, si koupili majonézu, kterou po cestě chtěli sníst. Nakonec se majonéza jedla s řízkem, párky, marshmallow i bonbóny.

Domů jsme odcházeli s hezkými vzpomínkami z dobře prožitého dne...

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

JAK NÁM TO BĚŽÍ...

Mgr. Jana Láchová

Tak nám to pěkně rychle utíká... Ze školního roku už máme ukrojenou rovnou čtvrtinu! Sotva jsme se přivítali v první den školního roku a trochu se „rozjeli“, už máme za sebou podzimní prázdniny, pár dnů volna v listopadu a na obzoru se začínají rýsovat Vánoce. No, máme se pořád na co těšit a obvyklé školní starosti se pak příjemněji zvládají...

V naší Slavkovické školičce jsme letos mezi sebe přijali devět nových prvňáků a díky nim je počet všech žáků 31. Takové „velké“ číslo už jsme na škole neměli 17 let! Kéž by tomu tak bylo i v dalších letech! Nastoupila k nám nová paní učitelka Monika Cihelková, která vyučuje anglický jazyk, prvouku a hudební výchovu.

Hned v prvním měsíci nám běžnou výuku zpestřila **Výstava českého strakatého skotu** v Radešínské Svatce. Tam jsme mohli obdivovat nejen zvířata, ale i zemědělské stroje. Po splnění úkolů na stanovištích jsme se těšili z dárků v podobě mléčných výrobků od vystavovatelů.

V pondělí 19. září 2016 jsme zahájili **plavecký výcvik** pro všechny naše žáky. Čeká nás deset lekcí společně se čtvrtou třídou ze 2. ZŠ. I naši prvňáčci byli „hození“ do vody ☺, obavy z velkého bazénu byly ty tam a dnes už vše zvládají jako jejich starší spolužáci.

22. září 2016 jsme opět vyjeli do Nového Města. Tentokrát jsme společně absolvovali výuku **dopravní výchovy**. Nejdříve nás čekala teorie – značky, křižovatky, výbava jízdních kol, chování na silnici, na cestě i chodníku. Pak jsme odešli na dopravní hřiště, kde jsme si vše vyzkoušeli na vlastní kůži - jako řidiči i jako chodci.

Věřte, že tak jednoduché to nebylo – kruhový objezd a stopka u železničního přejezdu nám pořádně zamotaly hlavu. Také pořádné ukazování změny směru jízdy a zařazování do pruhů! To vše za přísného dozoru pana policisty, který viděl i tu nejmenší chybičku.

Však je dobře, že se učíme, jak se máme chovat, chráníme tím hlavně naše zdraví.

KLAUN PEPA

Mgr. Jana Láčková

12. října 2016 k nám do školy přijel z Golčova Jeníkova klaun Pepa se svým pořadem „Show se zvířátky“...

S Pepou jsme se zasmáli jeho klaunovským kouskům, zazpívali si, zakouzlili a hlavně

j jsme obdivovali vystoupení dvou pejsků. Ti bravurně zvládali jízdu na velkém míči, sla-

lom, přeskoky a výskoky podle pokynů svých panů.

To vše sledovala opička Žofinka, která byla oblečena do krásných šatů. Pepa si vzal opičku z klece na svůj klín a povídal nám, jak se opička dostala do jejich cirkusu (Cirkus Paldus), co má ráda, jak se chová, kde bydlí, co dělá nejraději, jaké je její oblíbené jídlo...

Na závěr jsme si všichni mohli opičku pohladit a vyfotografovat se s ní. Vystoupení se nám moc líbilo a doufáme, že jsme se neviděli naposled – klaun Pepa nám totiž slíbil, že za námi přijede s dalšími zvířátky z jejich zvěřince. Tak se zas máme na co těšit...

SVĚT PONÍKŮ - NOVÁ HRA VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Ivana Staňková

Naše školní družina v letošním školním roce opět zkouší něco nového - společně s několika školami v ČR a s použitím dodaných materiálů (sešitky, samolepky, drobné odměny) tuto hru vyzkoušíme a na závěr předáme tvůrcům závěrečnou zprávu o realizaci projektu v naší družině, svoje poznatky, vylepšení či nápady pro konečnou oficiální verzi...

Průběh hry spočívá v tom, že se děti během deseti měsíců učí respektovat sebe samotné a zároveň chápat a přijímat druhé takové, jací jsou. Po celý školní rok se budou setkávat s poníky, kteří představují různé lidské vlastnosti.

Děti budou také plnit úkoly pro záchranu poníků, protože hned na začátku září se nám jich deset ztratilo... Cílem hry je ukázat dětem prostřednictvím poníků správný příklad, jak by se lidé k sobě mohli a měli chovat. Začínáme...

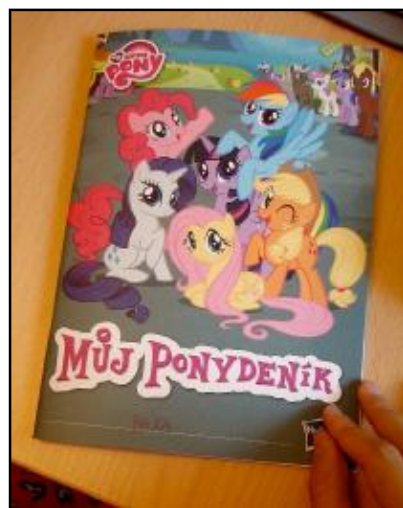

ZÁŘÍ

V září jsme se pokoušeli navrátit do Světa poníků AppleJack, tedy naši Jablíčkovou Janču. Protože je dobromyslná, upřímná, pohybově nadaná a zajímá se o životní prostředí, pokoušeli jsme se i my napodobit její vlastnosti a dovednosti. A tak jsme se seznamovali s prvňáčky a snažili se ulehčit jim vstup do nového prostředí a kolektivu, hodně jsme sportovali a trávili čas na hřišti a v lese, sbírali přírodniny, tvořili a z přineseného ovoce a zeleniny mixovali a ochutnávali zdravé nápoje. Na závěr jsme si dokonce upekli jablečný závin.

Plněním úkolů, účastí v různých aktivitách a soutěžích a také chováním k sobě navzá-

jem získávaly děti dva druhy razítek různé hodnoty do svých Ponydeníčků.

Tři nejlepší „sběratelé“ razítek měli právo nalepit samolepku poníka se svými podpisy na plakát - AppleJack je zachráněna a zpátky ve světě svých kamarádů...

Naše úsilí i výsledky práce si můžete prohlédnout zde:

https://youtu.be/EEI_Ji-N8As

ŘÍJEN

Poníkem, kterého jsme zachraňovali v říjnu, byla Fluttershy – naše Plachá Šarlotka. Dozvěděli jsme se o ní, že má ráda přírodu a je ochránkyní zvířat a rostlin. A tak jsme začali povídáním a soutěžením o všem, co patří do přírody.

Pak jsme vytvářeli zvířata z papíru, modelíny i přírodnin, rostliny sbírali, zpracovávali a taky jedli... Hráli jsme scénky o zvířátkách, zpívali o nich a pořádali zvířecí soutěže...

Jak jsme si to užívali, se můžete podívat zde:

<https://youtu.be/PFaztshmaFaM>

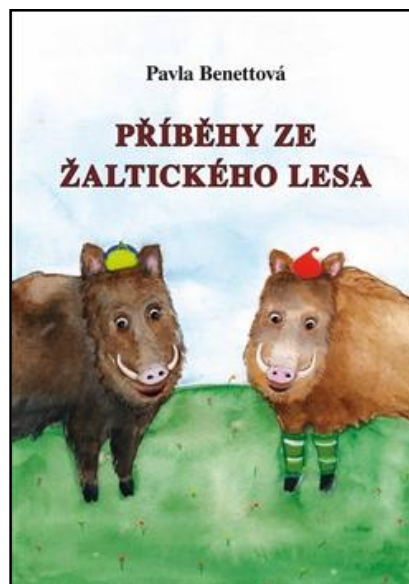
PODVEČERNÍ ČTENÍ S PETREM KOTOVICEM

V rámci seznamování dětí s aktivitami spolků v naší obci nás jako první v letošním školním roce navštívil člen myslivce-
kého sdružení Háj pan Petr Kotovic a jeho žena Jana...

Přinesli s sebou knížku Pavly Benettové Příběhy ze Žaltického lesa. Čtení zajímavých, poučných i legračních příběhů prokládali otázkami, hádankami, vyprávěním a zajímavostmi z přírody. Děti si také moh-

ly prohlédnout trofeje - kože-
šiny, lebku lišky, parůžky...

Na závěr jsme si dohodli společnou zimní vycházku ke krmelci a také k nové kapličky v lese u Slavkovic, zasvěcené sv. Hubertovi.

Ivana Staňková

TVOŘENÍ Z DÝNÍ

Mgr. Jana Láchová

Díky maminkám našich spolužáků Míši a Martina jsme mohli v pracovních činnostech vyrábět zvířátka z dýní...

Protože jsme měli výběr podivuhodných tvarů a použili i ostatní zajímavé přírodniny, vznikla ojedinělá díla. A pro-

tože se nám opravdu povedla, chtěli jsme je ukázat i dalším lidem v obci. Vystavili jsme je na chodbě v místním obchodě

a věřili jsme, že i nakupující měli z podzimní výstavy dobrou náladu. Však se na ně podívejte...

KMEN SLAVAČŮ POVSTÁVÁ NA POMOC DAKOTŮM

Mgr. Jana Láchová

4. listopadu 2016 měli naši žáci zajímavý zážitek. Když nic netušící z laviček v tělocvičně uslyšeli podivnou hudbu, rázem zmlkli...

Vzápětí za zvuků bubnů vchází pět indiánsky oděných postav, tančí v rytmu okolo ohně a pak k němu na pokyn náčelníka usedají. Poklidně kouří dýmku míru a připravují se na zítřejší

lov bizonů. Vtom se ozve pronikavý hlas orla a k sedícím indiánům přibíhá vyděšený chlapec Ptačí pírko. Když dostává dovolení promluvit, popisuje, co viděl a slyšel u Vel-

kého kaňonu – bledé tváře přepadnou jejich vesnici!!! Velký náčelník je velmi rozzloben a hned spolu s ostatními druhy vymyslí plán, jak svůj kmen budou bránit...

Vyslal Velkého medvěda ke kmenu Siouxů s žádostí o pomoc. Má přivést hodně odvážných bojovníků. Velký medvěd ale ví ještě o jednom kmeni – obývá území v údolí za velkou řekou – Slavači se jmenují. Ti určitě také pomohou... Oheň dohořívá a indiáni od-

chází opět za zvuku bubnů do svých týpí.

V tělocvičně je naprosté ticho, žáci usedají k táborovému ohni. Pomalu kouří dýmku míru a slibují, že kmeni Dakota pomohou bojovat proti ledým tvářím. Musí však ujít velkou cestu, než se pravými

indiány stanou. Čekají je nelehké zkoušky odvahy, statečnosti, bystrosti, hbitosti...

Tak jim držte palce, ať jejich čelenku zdobí pera za každou splněnou zkoušku.

Howgh!

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 86 – listopad 2016

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Dagmar Svobodová

Kristina Poulová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová, Simona Pivková, Jakub Starý, Karolína Večeřová, Eva Mošnerová, Simona Mojžíšová, Kateřina Rosecká, Leona Librová, Aneta Košťálová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 86 vyšlo 21. listopadu 2016 v nákladu 35 výtisků